Obrada informacija BIOINFORMATIKA

Doc. dr. sc. Krešimir Križanović

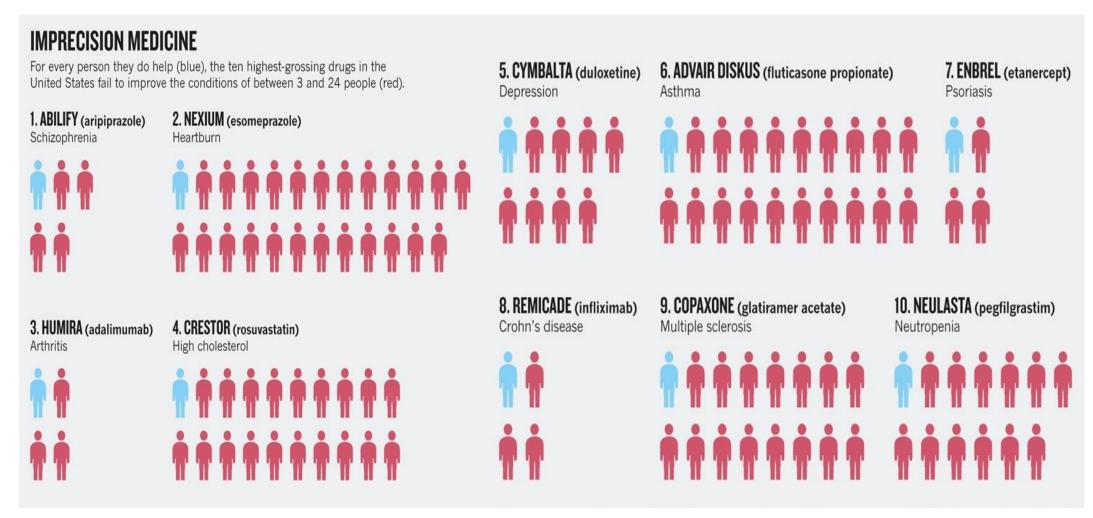
Sadržaj

- Uvod u Bioinformatiku
- Sekvenciranje
- Pojam poravnanja i poravnanja više sekvenci
- Signal u bioinformatici
- Brza Fourierova transformacija
- MAFFT algoritam poravnanje više sekvenci pomoću brze Fourierove transformacije

Bioinformatika

- Korištenje računala za analizu bioloških podataka, u užem smislu za analizu DNK, RNK i proteina.
- Merriam Webster dictionary:
 - "the collection, classification, storage, and analysis of biochemical and biological information using computers especially as applied to molecular genetics and genomics"
- Osnovni zadaci
 - Sastavljanje genoma
 - Određivanje varijacija u genomima
 - Ekspresija gena
 - Određivanje kompozicije uzoraka
- Primjena u medicini, farmaciji, biologiji, poljoprivredi ...

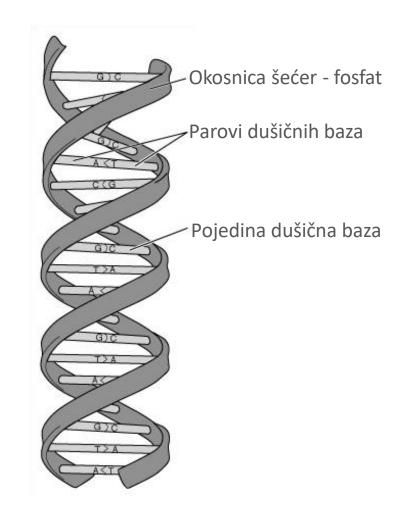
Bioinformatika

Nicholas J. Schork Personalized medicine: Time for one-person trials, Nature, 2015

Bioinformatika - DNA

- Genetski materijal
 - DNA eukarioti i prokarioti
 - DNA ili RNA virusi
- DNA ima dva lanca tvorenih od nukelotida koji se sastoje od šećera deoksiriboze, fosfatne grupe i baze (Adenin, Timin, Gvanin i Citozin)
- Sekvenca DNA nosi genetsku informaciju

Bioinformatika - Centralna dogma molekularne biologije

- Opisuje tijek genetskih informacija unutar bioloških sustava
- Pojednostavljeno:
 - RNA se radi na temelju DNA, Proteini se rade na temelju RNA
 - DNA -> RNA -> Protein
- "once "information" has passed into protein it cannot get out again"

OPĆI	POSEBNI	NEPOZNATI
DNA → DNA	RNA → DNA	Protein → DNA
DNA → RNA	RNA → RNA	Protein → RNA
RNA → Protein	DNA → Protein	Protein → Protein

Bioinformatika – DNA, RNA i proteini

- DNA cijeli genetski materijal organizma, sastoji se od kromosoma
- RNA manji dio genetskog materijala koji se prenosi od jezgre (DNA) prema ribosomima radi izrade proteina (ima i druge funkcije)
- Transkripcija: sinteza RNA (prepisivanjem dijela DNA)
 - Događa se u jezgri (kod eukariota)
- Translacija: sinteza proteina (prevođenje RNA)
 - Sinteza proteinskog lanca koristeći genetski kod RNA molekule kao uputu.
 - Događa se u ribosomima

Bioinformatika - DNA, RNA i proteini

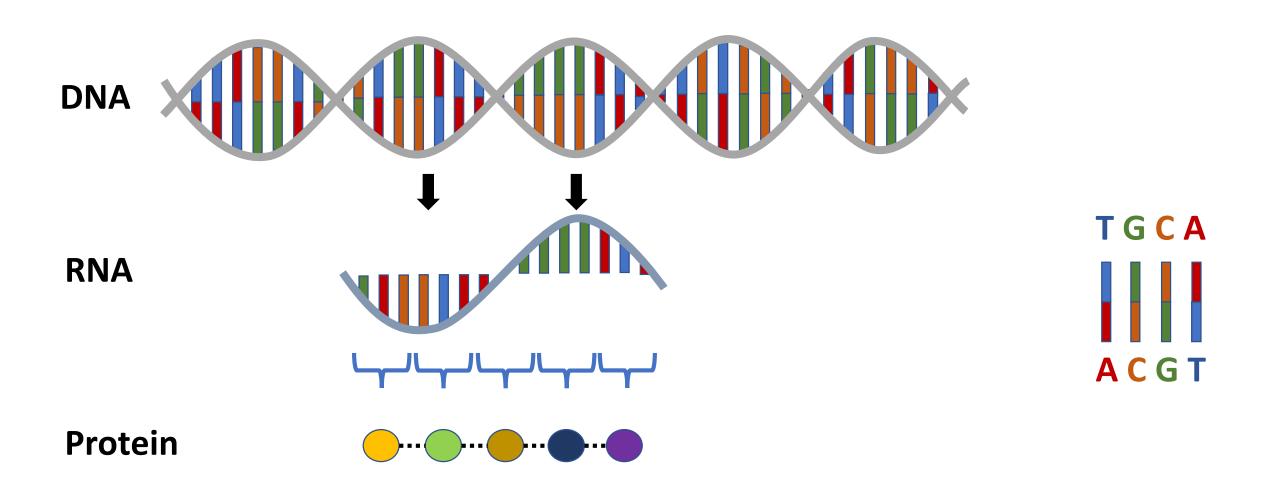
- Geni su specifične sekvence nukleotida koje prenose osobine s roditelja na potomstvo
- Geni su upravo oni dijelovi DNA koji se prepisuju u RNA

Bioinformatika - DNA, RNA i proteini

- Translacija: sinteza proteina (prevođenje RNA)
 - Sinteza proteinskog lanca koristeći genetski kod RNA molekule kao uputu.
 - Molekule DNA i RNA sagrađene su od 4 različita nukleotida
 - Proteini su sagrađeni od 20 različitih aminokiselina
 - Kod translacije 3 nukleotida određuju (kodiraju) jednu aminokiselinu
 - Takva tri nukleotida nazivaju se kodon

prva baza	druga baza kodona				treća baza	
kodona (5')	U	С	A	G	kodona (3')	
U	Phe	Ser	Tyr	Cys	U	
	Phe	Ser	Tyr	Cys	С	
	Leu	Ser	STOP	STOP	A	
	Leu	Ser	STOP	Trp	G	
С	Leu	Pro	His	Arg	U	
	Leu	Pro	His	Arg	С	
	Leu	Pro	Gln	Arg	Α	
	Leu	Pro	Gln	Arg	G	
A	Ile	Thr	Asn	Ser	U	
	Ile	Thr	Asn	Ser	С	
	Ile	Thr	Lys	Arg	Α	
	Met	Thr	Lys	Arg	G	
G	Val	Ala	Asp	Gly	U	
	Val	Ala	Asp	Gly	С	
	Val	Ala	Glu	Gly	A	
	Val	Ala	Glu	Gly	G	

Bioinformatika - DNA, RNA i proteini

- Sekvenciranje je određivanje strukture ili slijeda velikih bioloških (linearnih) molekula
- Sekvenciranje DNA i RNA određivanje slijeda nukleotidnih baza
- Sekvenciranje proteina određivanje slijeda aminokiselina

 Postojeće tehnologije za sekvenciranje nisu u stanju pročitati cijele DNA molekule

- Današnja tehnologija ne omogućuje precizno "čitanje" cijelog genoma odjednom
- Veličina genoma:
 - Virus ~ 50.000 baza
 - Bakterija ~ 5.000.000 baza
 - Kyasac ~ 10.000.000 baza
 - Ptice ~ 1.000.000.000 baza
 - Čovjek ~ 3.000.000.000 baza
 - Jedan kromosom ~ 50.000.000 250.000.000 baza
 - Neke biljke čak preko 100.000.000.000 baza

- Današnja tehnologija ne omogućuje precizno "čitanje" cijelog genoma odjednom
- Genom se umnaža (50x), nasumično razbija na manje fragmente koje se može "pročitati" *shotgun sequencing*
 - Fragmente nazivamo očitanjima
- Kako provjeriti je li rezultat dobar?
- Prve metode sekvenciranja: označavanje pojedinih dijelova kromosoma, sekvenciranje i sastavljanje.
- Prvi sastavljeni ljudski genom koštao je oko 3 milijarde \$

Veličina genoma:

Virus ~ 50.000 baza

Bakterija ~ 5.000.000 baza

Kvasac ~ 10.000.000 baza

Ptice ~ 1.000.000.000 baza

Čovjek ~ 3.000.000.000 baza

 $\mbox{Jedan kromosom} \sim 50.000.000 - 250.000.000 \mbox{ baza}$

Neke biljke čak preko 100.000.000.000 baza

- Prva generacija
 - Očitanja srednje duljine (oko 1000 baza), precizno (~ 0,1% pogreške)
 - Jako sporo
- Druga generacija (NGS next generation sequencing)
 - Očitanja male duljine, tipično **100-200** baza, precizno (~ 1-3% pogreške)
 - Brzo i jeftino
- Treća generacija
 - Očitanja velike duljine (deseci tisuća baza) s relativno velikom greškom (~ 5-15% pogreške)
 - Brzo i jeftino?

Uređaji nekad

Uređaji danas

Sekvenciranje – što dalje

- Uređaji za sekvenciranje proizvode skup pročitanih fragmenata koja nazivamo očitanja.
- Očitanja kao i poznate sekvence (genomi, geni, proteini ...) zapisuju se u tekstualnom formatu:
- FASTA format (poznate sekvence):

• FASTQ format (očitanja):

```
@SEQ_ID
GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATCGATCAAATAGTAAATCCATTTGTTCAACTCACAGTTT
+
!''*((((***+))%%%++)(%%%%).1***-+*''))**55CCF>>>>>CCCCCCC65
```

Sekvenciranje – što dalje

- Uređaji za sekvenciranje proizvode skup pročitanih fragmenata koja nazivamo očitanja.
 Što možemo napraviti s njima?
- Ovisi o tome što se želi postići!
- Sastavljanje genoma određivanje do sada nepoznatih sekvenci
- Određivanje varijanti određivanje razlika između sekvenciranog genoma i sličnog predloška (poznatog genoma)
- Ekspresija gena koji geni su aktivni u sekvenciranom organizmu
- Metagenomska analiza određivanja sastava uzorka koji sadrži više organizama

Sekvenciranje – što dalje

 Uređaji za sekvenciranje proizvode skup pročitanih fragmenata koja nazivamo očitanja.
 Što možemo napraviti s njima?

- Ovisi o tome što se želi postići!
- Sastavljanje genoma
- Određivanje varijanti
- Ekspresija gena
- Metagenomska analiza

Poravnanje očitanja na jedan ili više poznatih referentnih genoma

Poravnanje

 Poravnanje očitanja na referencu – pronalaženje pozicije na referenci na kojem je referenca "najsličnija"

REFERENCA	SLIČNO PODRUČJE
	OČITANJE

 Preklapanje očitanja – pronalaženje takvih očitanja kod kojih je kraj jednog očitanja "sličan" početku drugog

OČITANJE1	SLIČNO PODRUČJE	
	SLIČNO PODRUČJE	OČITANJE2

• Pitanje: Kako odrediti "slična" područja na referenci i očitanjima?

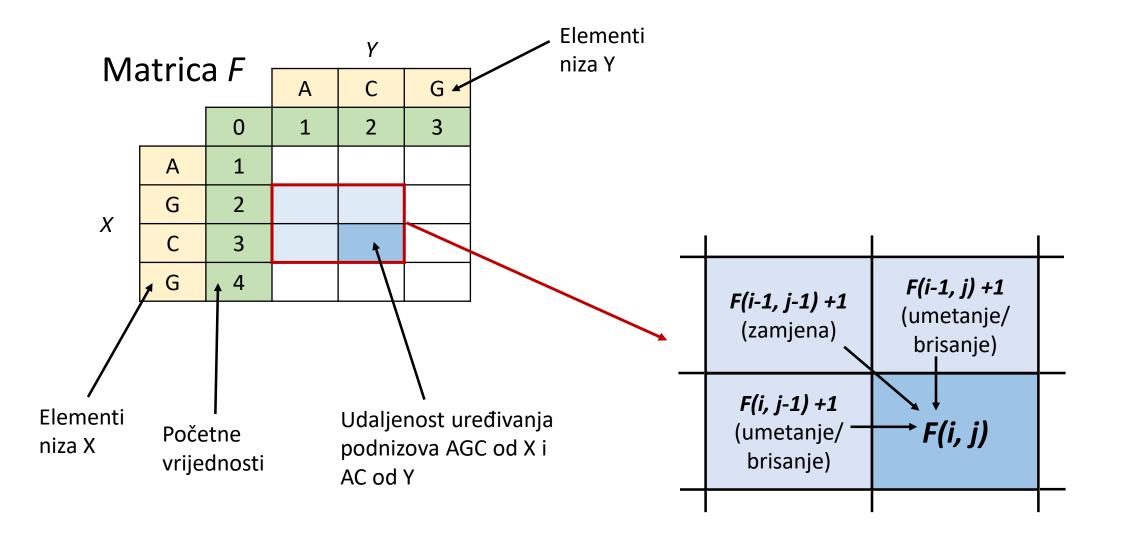
Poravnanje

- Referenca i očitanja predstavljeni su kao nizovi znakova (A C G T)
- Algoritmi za preklapanje i poravnanje temelje se na sličnosti nizova znakova.
- Udaljenost uređivanja nizova (Levenshtein-ova odaljenost)
 - Minimalan broj zamjena, umetanja i brisanja potrebnih za transformaciju jednog niza u drugi
 - To su upravo vrste pogrešaka koje proizvode uređaji za sekvenciranje

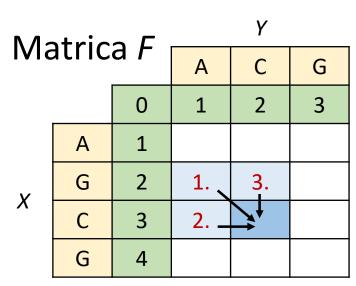

Min(udaljenost uređivanja) ~ Max(sličnost)

- Želimo izračunati udaljenost uređivanja za nizove X i Y
- Neka je duljina niza X = n, a duljina niza Y = m
- Konstruiramo matricu dimenzija $(n+1) \times (m+1)$
- F(i, j) = udaljenost uređivanja najboljeg poravnanja podnizova od prvih i i j znakova od X i Y
 - X₁ ... X_i poravnato s Y₁ ... Y_i
- *F(n,m)* će sadržavati konačnu udaljenost uređivanja
- Kako izračunati *F(i, j)?*

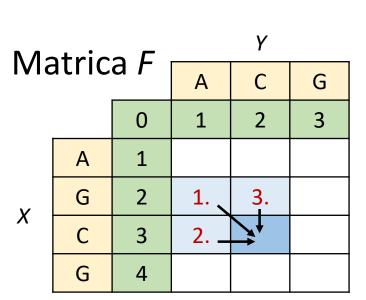

- Želimo izračunati udaljenost uređivanja za nizove X i Y
- Trebamo odrediti operacije zamjene, umetanja i brisanja kojima ćemo od niza X dobiti niz Y
- Gledamo li usporedbu podnizova AGC i AC (*F*(*3*,*2*)), udaljenost uređivanja može biti jedna od tri vrijednosti:
 - 1. Udaljenost AG i A + trošak zamjene(X₃,Y₂)
 - 2. Udaljenost AGC i A + trošak praznine (umetanje u Y)
 - 3. Udaljenost AG i AC + trošak praznine (umetanje u X)
 - Trošak zamjene(X₃,Y₂) je 0 jer su znakovi jednaki (C)
 - Umetanje i brisanje zajedno se nazivaju prazninom
 - Zamjena i praznina u nekim varijantama algoritma mogu imati vrijednosti različite od 1

- Gledamo li usporedbu podnizova AGC i AC (*F*(*3*,*2*)), udaljenost uređivanja može biti jedna od tri vrijednosti:
 - 1. Udaljenost AG i A + trošak zamjene (X_3,Y_2)
 - 2. Udaljenost AGC i A + trošak praznine (umetane u Y)
 - 3. Udaljenost AG i AC + trošak praznine (umetanje u X)
- Prava udaljenost uređivanja je najmanja od te tri vrijednosti!

$$F(i, j) = \min \begin{cases} F(i-1, j-1) + zamjena(x_i, y_j) \\ F(i, j) + praznina() \\ F(i, j-1) + praznina() \end{cases}$$

- 1. Inicijalizirati prvi redak i stupac matrice
 - Oni predstavljaju usporedbu s praznim podnizom: *i* × praznina()
- 2. Popuniti ostatak matrice s lijeva na desno, od vrha do dna
- 3. Za svako polje matrice spremiti "od kuda se došlo"
- 4. F(n,m) sadrži konačnu udaljenost uređivanja
- 5. Put od *F*(*n*,*m*) natrag do *F*(*0*,*0*) dat će nam koje je operacije (zamjena, umetanje i brisanje) potrebno obaviti da se ostvari najmanja udaljenost uređivanja
- 6. Wagner-Fisher algoritam za određivanje udaljenost uređivanja (engl. edit distance)

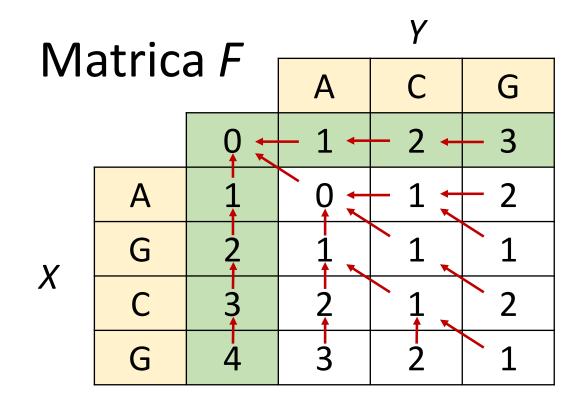
Primjer poravnanja nizova X = AGCG i Y = ACG

Inicijalizacija:

Matrica <i>F</i>		Υ				
		Α	С	G		
		() 	- 1 ←	- 2 ←	– 3
X	Α	-				
	G	4	2			
	С	(1)	8			
	G		1			

Primjer poravnanja nizova X = AGCG i Y = ACG

Računanje elemenata matrice:

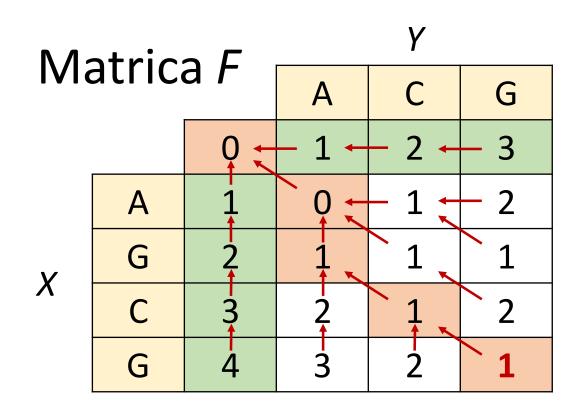
Primjer poravnanja nizova X = AGCG i Y = ACG

Udaljenost uređivanja: 1

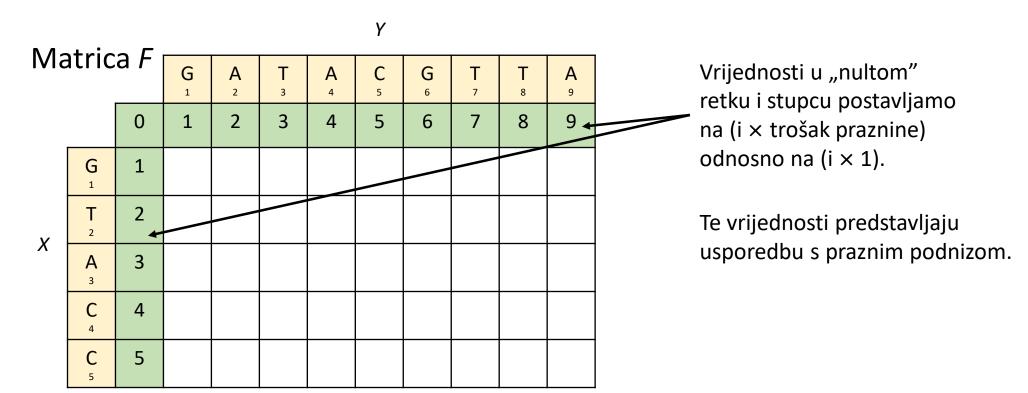
Poravnanje:

AGCG

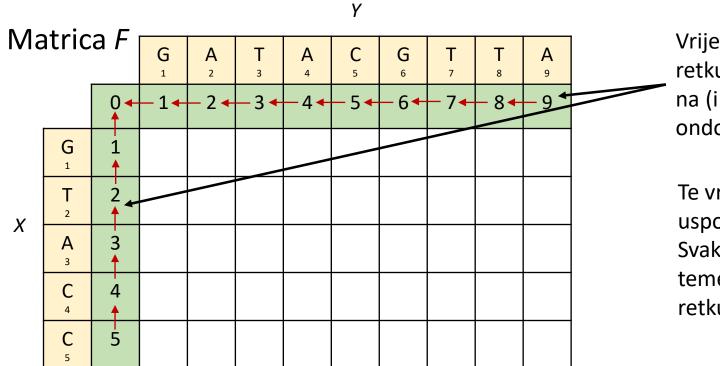
A-CG

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (inicijalizacija):

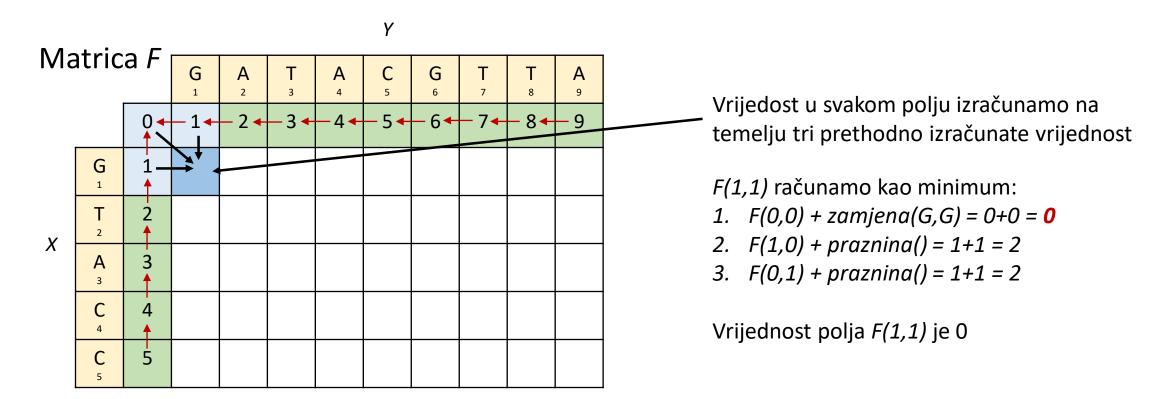
PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (inicijalizacija):

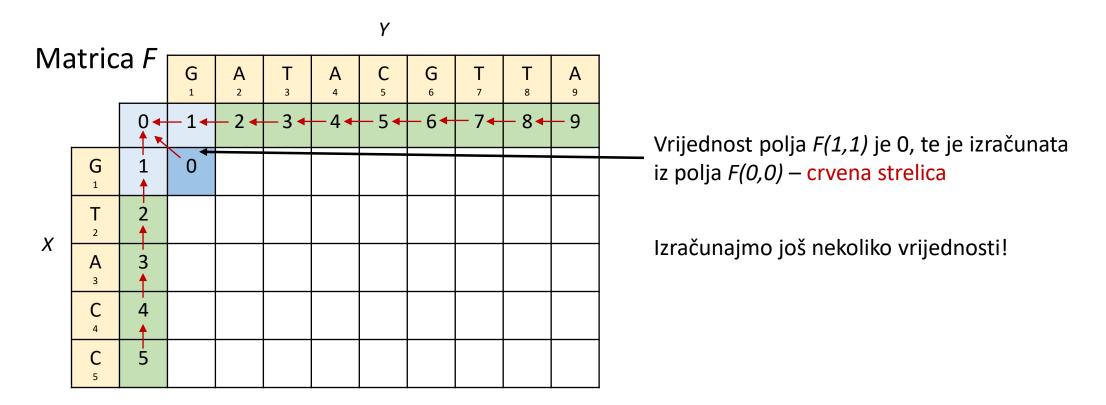
Vrijednosti u "nultom" retku i stupcu postavljamo na (i × trošak praznine) ondosno na (i × 1)

Te vrijednosti predstavljaju usporedbu s praznim podnizom. Svaka vrijednost dobivena je na temelju prethodne u početnom retku ili stupcu – crvene strelice

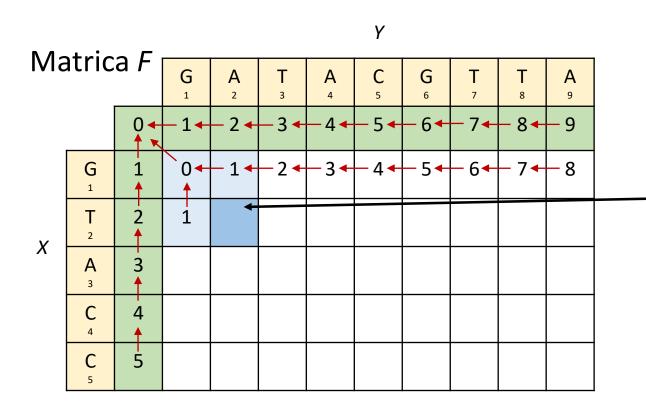
PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (popunjavanje matrice):

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (popunjavanje matrice):

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Izračunajmo još nekoliko vrijednosti!

F(2,2) računamo kao minimum:

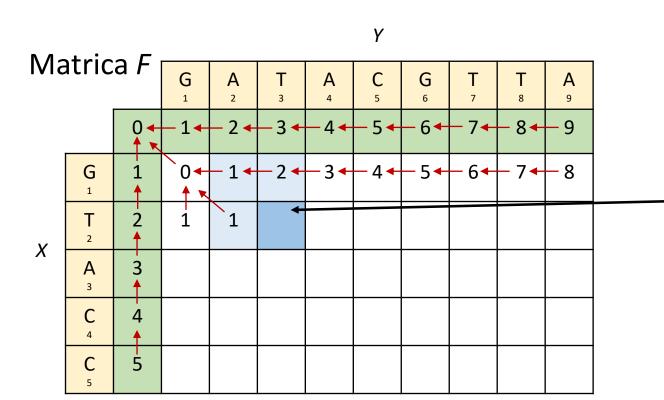
1.
$$F(1,1) + zamjena(A,T) = 0+1 = 1$$

2.
$$F(2,1) + praznina() = 1+1 = 2$$

3.
$$F(1,2) + praznina() = 1+1 = 2$$

Vrijednost polja F(2,2) je 1 i izračunata je na temelju polja F(1,1)

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Izračunajmo još nekoliko vrijednosti!

F(2,3) računamo kao minimum:

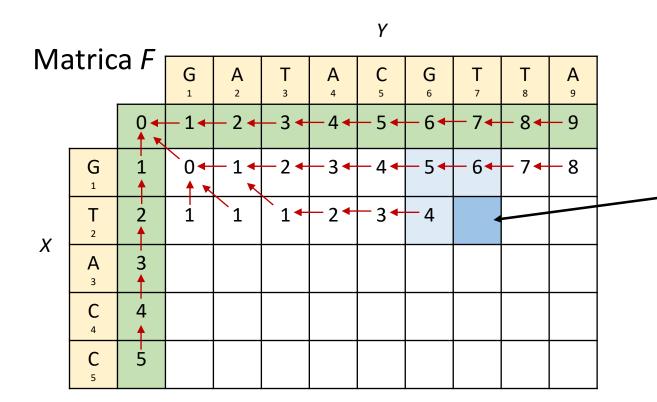
1.
$$F(1,2) + zamjena(T,T) = 1+0 = 1$$

2.
$$F(2,2) + praznina() = 1+1 = 2$$

3.
$$F(1,3) + praznina() = 2+1 = 3$$

Vrijednost polja F(2,3) je 1 i izračunata je na temelju polja F(1,2)

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Izračunajmo još nekoliko vrijednosti!

F(2,7) računamo kao minimum:

1.
$$F(1,6) + zamjena(T,T) = 5+0 = 5$$

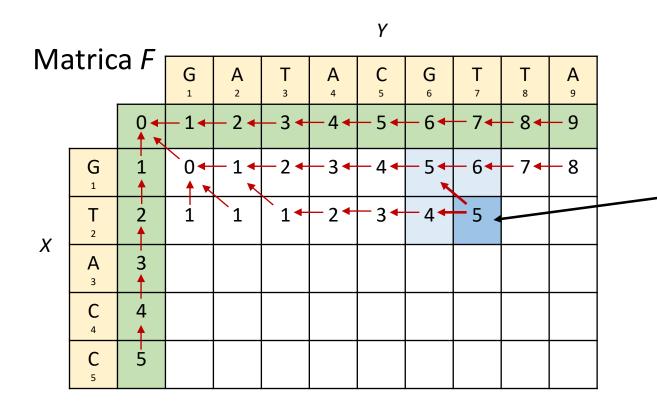
2.
$$F(2,6) + praznina() = 4+1 = 5$$

3.
$$F(1,7) + praznina() = 6+1 = 7$$

Vrijednost polja F(2,7) je 5, ali može biti izračunata je na temelju polja F(1,6) i na temelju polja F(2,6).

Više slijedova operacije koje vode do iste udaljenosti uređivanja – odaberemo bilo koju.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Izračunajmo još nekoliko vrijednosti!

F(2,7) računamo kao minimum:

1.
$$F(1,6) + zamjena(T,T) = 5+0 = 5$$

2.
$$F(2,6) + praznina() = 4+1 = 5$$

3.
$$F(1,7) + praznina() = 6+1 = 7$$

Vrijednost polja F(2,7) je 5, ali može biti izračunata je na temelju polja F(1,6) i na temelju polja F(2,6).

Više slijedova operacije koje vode do iste udaljenosti uređivanja – odaberemo bilo koju.

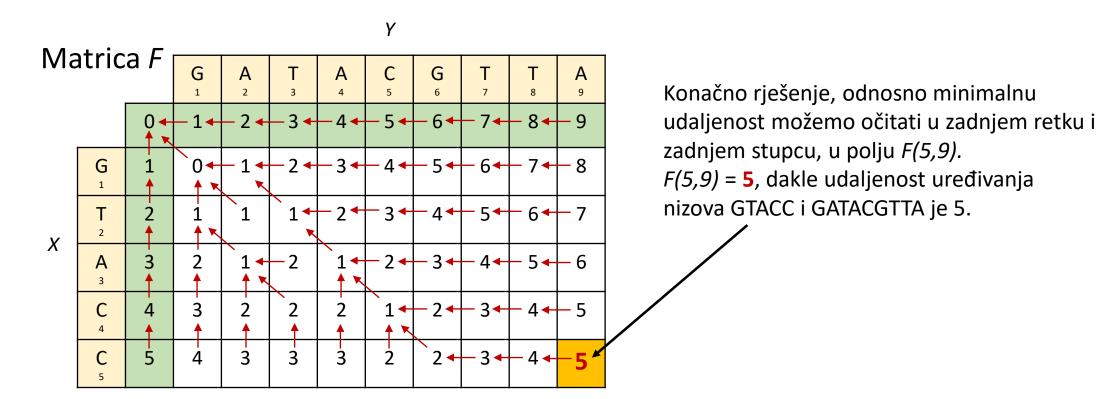
Poravnanje – primjer

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (konačno rješenje):

N // -	. + 101 0	- <i>-</i>	Y								
Matrica <i>F</i>			G	A	T	A	C 5	G	T	T	A
		0 +	-1 ←	– 2 ←	-3 ←	-4 ←	- 5 ←	- 6 ←	- 7 ←	- 8 ←	- 9
X	G	1	0 +	-1 ★	- 2 ←	- 3 ←	– 4 ←	- 5 ←	- 6 ←	- 7 ←	- 8
	T	2	1	1	1	-2 ◆	- 3 ←	- 4 ←	- 5 ←	- 6 ←	- 7
	A	3	2	1+	-2	1 ←	- 2 ←	- 3 ←	- 4 ←	- 5 ←	- 6
	C	4	- თ 📤	2	2	2	1 ←	-2 ←	- 3 ←	- 4 ←	- 5
	C 5	5	4	- 3	3	3	2	2	- 3 ←	– 4 ←	- 5

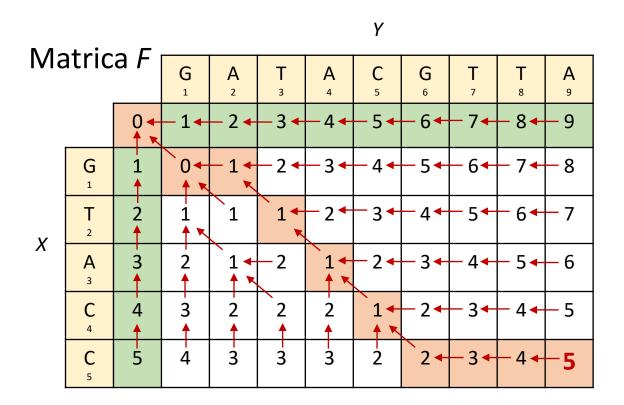
Poravnanje – primjer

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (konačno rješenje):

Poravnanje – primjer

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = GATACGTTA Globalno poravnanje (konačno rješenje):

Poravnanje nizova GTACC i GATACGTTA možemo odrediti vraćajući se unatrag pomoću strelica.

Poravnanje koje nam daje najmanju udaljenost uređivanja je:

G-TACC--GATACGTTA

Poravnanje – dinamičko programiranje

Ovako dobiveno poravnanje naziva se GLOBALNIM poravnanjem.
 Postoje i druge vrste poravnanja.

NAPOMENE:

- Trošak zamjene i praznine može se mijenjati ovisno o namjeni algoritma
- Umjesto udaljenosti uređivanja, može se gledati sličnost. U tom slučaju se prilikom računanja elemenata matrice gleda maksimum od tri vrijednosti, trošak praznine ima negativnu vrijednost, dok zamjena ima pozitivnu vrijednost ako su znakovi jednaki, a negativnu ako su različiti.

- Imamo dvije sekvence X = CAGCACTTGGATTCTCGG i Y = CAGCGTGG
 - Kako izgleda njihovo globalno poravnanje?

```
CAGCACTTGGATTCTCGG
CAGC----G-T----GG
```

• Ono što želimo postići je:

```
CAGCA-CTTGGATTCTCGG
---CAGCGTGG-----
```

 Preklapanje je poravnanje u kojem su praznine na početku i kraju zanemarene.

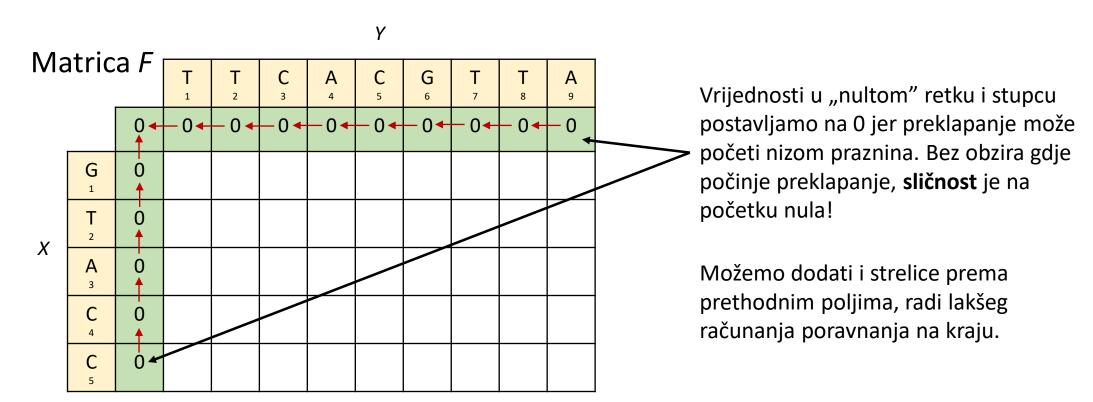
- 1. Inicijalizirati prvi redak i stupac matrice
 - Postavljaju se na 0 jer poravnanje može početi bilo gdje
- 2. Popuniti ostatak matrice s lijeva na desno, od vrha do dna
 - Koristimo sličnost umjesto udaljenosti
- 3. Za svako polje matrice spremiti "od kuda se došlo"
- 4. Konačno rješenje je maksimum u zadnjem retku i stupcu
- 5. Put od rješenja natrag do *F*(*0*,*0*) dat će nam koje je operacije potrebno obaviti da se ostvari najmanja udaljenost uređivanja
- 6. Needleman-Wunsch algoritam za polu-globalno poravnanje

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA pomoću **polu-globalnog poravnanja**.

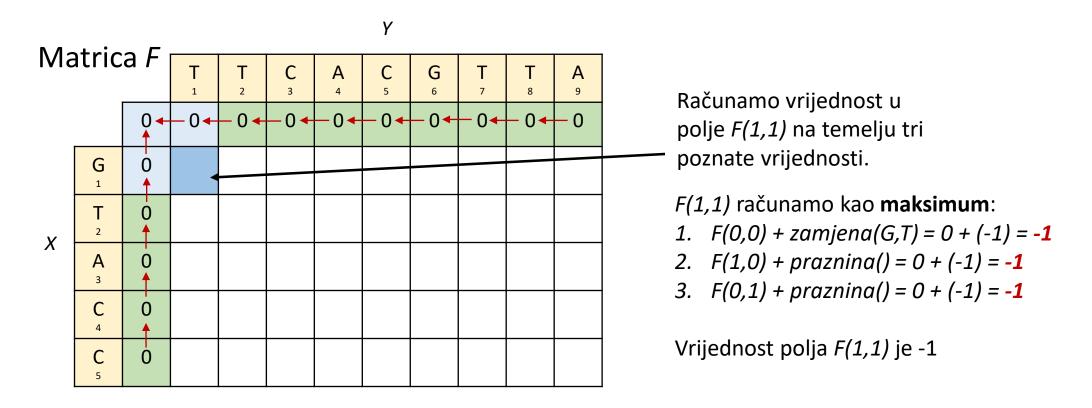
Pri tome ćemo koristiti sličnost umjesto udaljenosti, na sljedeći način:

- Podudaranje znakova povećava sličnost za jedan (zamjena)
- Različiti znakovi smanjuju sličnost za jedan (zamjena)
- Umetanja i brisanja smanjuju sličnost za jedan (praznina)

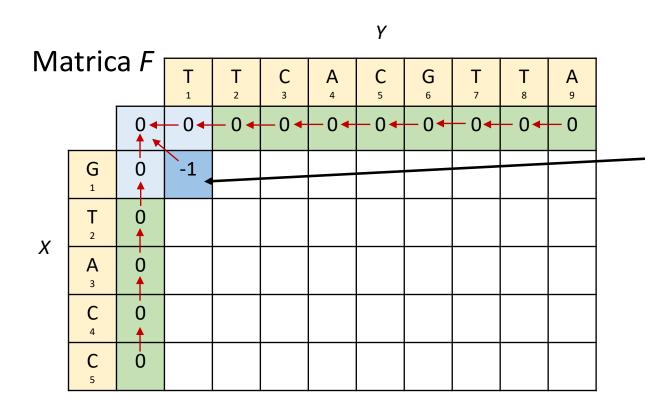
PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (inicijalizacija):

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

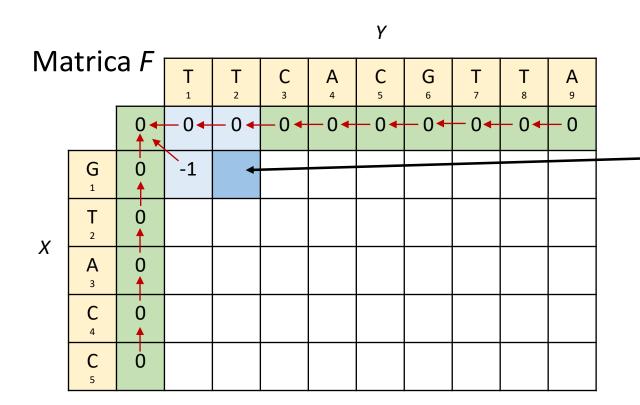
F(1,1) računamo kao **maksimum**:

1.
$$F(0,0) + zamjena(G,T) = 0 + (-1) = -1$$

2.
$$F(1,0) + praznina() = 0 + (-1) = -1$$

Vrijednost polja F(1,1) je -1, i izračunata je na temelju bilo kojeg od tri poznata polja, odaberimo F(0,0).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(1,2).

F(1,2) računamo kao **maksimum**:

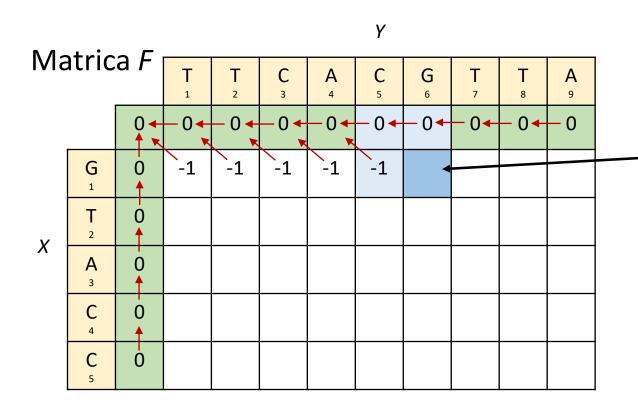
1.
$$F(0,1) + zamjena(G,T) = 0 + (-1) = -1$$

2.
$$F(1,1) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

3.
$$F(0,2) + praznina() = 0 + (-1) = -1$$

Vrijednost polja F(1,1) je -1, i izračunata je na temelju polja F(0,1) – tako odabiremo.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(1,6).

F(1,6) računamo kao **maksimum**:

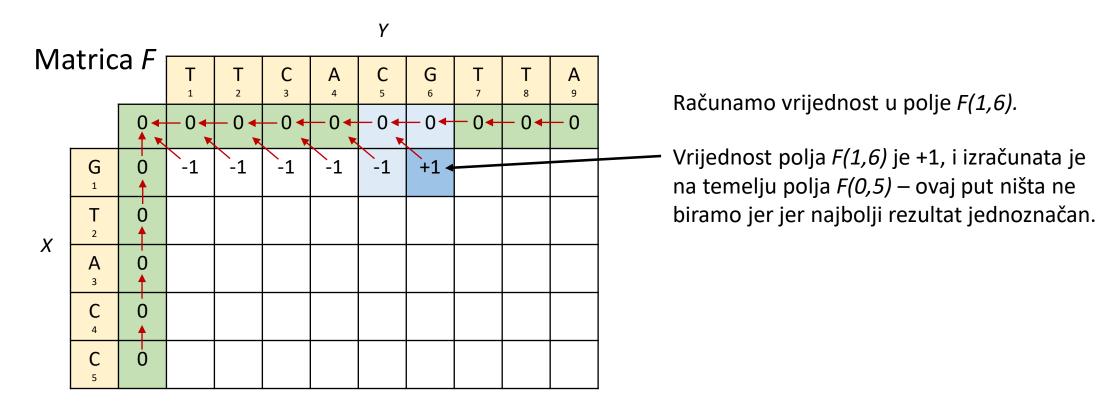
1.
$$F(0,5) + zamjena(G,G) = 0 + 1 = 1$$

2.
$$F(1,5) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

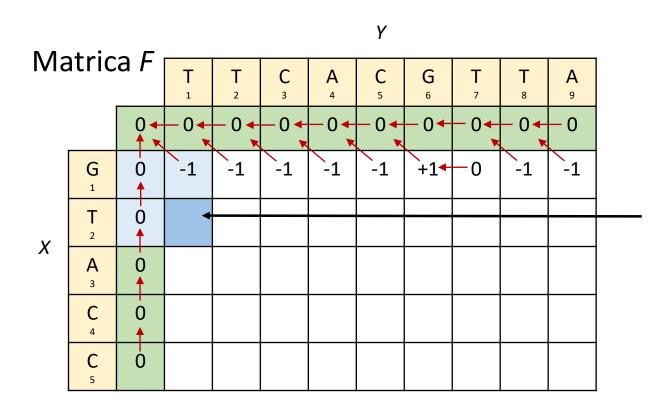
3.
$$F(0,6) + praznina() = 0 + (-1) = -1$$

Vrijednost polja F(1,6) je +1, i izračunata je na temelju polja F(0,5) – ovaj put ništa ne biramo jer jer najbolji rezultat jedinstven.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(2,1).

F(2,1) računamo kao **maksimum**:

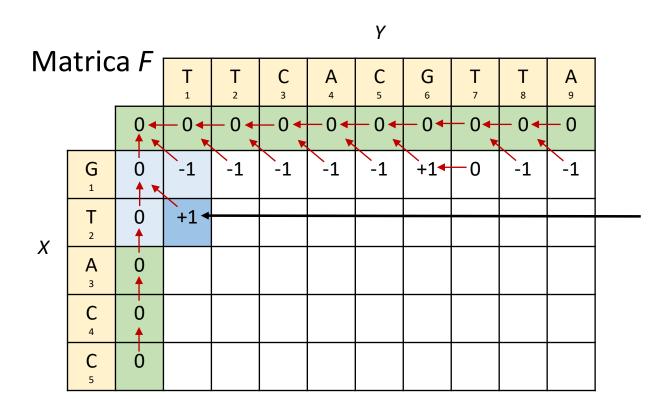
1.
$$F(1,0) + zamjena(T,T) = 0 + 1 = 1$$

2.
$$F(2,0) + praznina() = 0 + (-1) = -1$$

3.
$$F(1,1) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

Vrijednost polja F(2,1) je +1, i izračunata je na temelju polja F(1,0).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(2,1).

F(2,1) računamo kao **maksimum**:

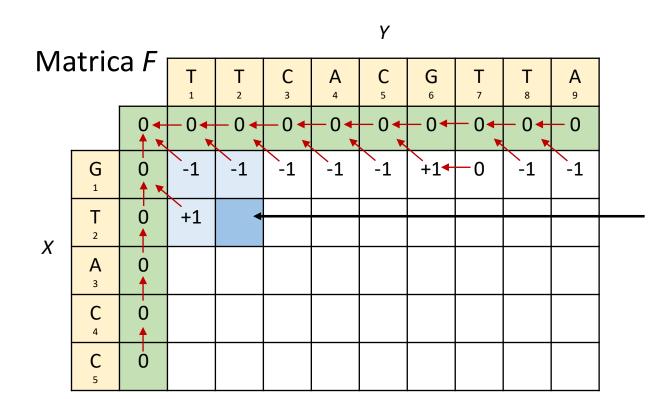
1.
$$F(1,0) + zamjena(T,T) = 0 + 1 = 1$$

2.
$$F(2,0) + praznina() = 0 + (-1) = -1$$

3.
$$F(1,1) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

Vrijednost polja F(2,1) je +1, i izračunata je na temelju polja F(1,0).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(2,2).

F(2,2) računamo kao **maksimum**:

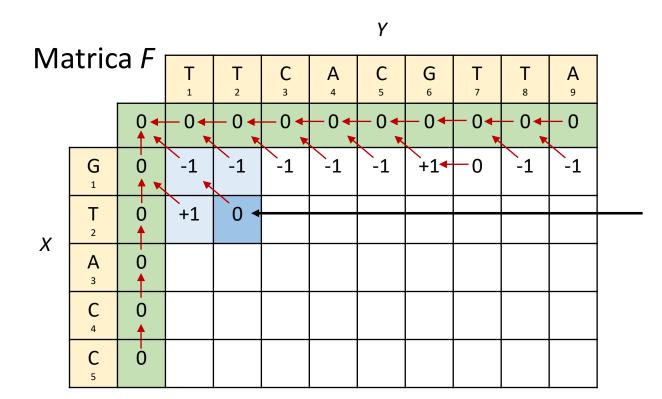
1.
$$F(1,1) + zamjena(T,T) = -1 + 1 = 0$$

2.
$$F(2,1) + praznina() = 1 + (-1) = 0$$

3.
$$F(1,2) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

Vrijednost polja F(2,2) je 0, i izračunata je na temelju polja F(1,1) – odabirom.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(2,2).

F(2,2) računamo kao **maksimum**:

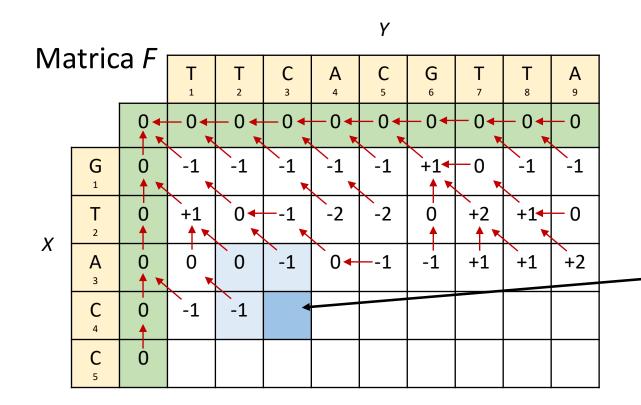
1.
$$F(1,1) + zamjena(T,T) = -1 + 1 = 0$$

2.
$$F(2,1) + praznina() = 1 + (-1) = 0$$

3.
$$F(1,2) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

Vrijednost polja F(2,2) je 0, i izračunata je na temelju polja F(1,1) – odabirom.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(4,3).

F(4,3) računamo kao **maksimum**:

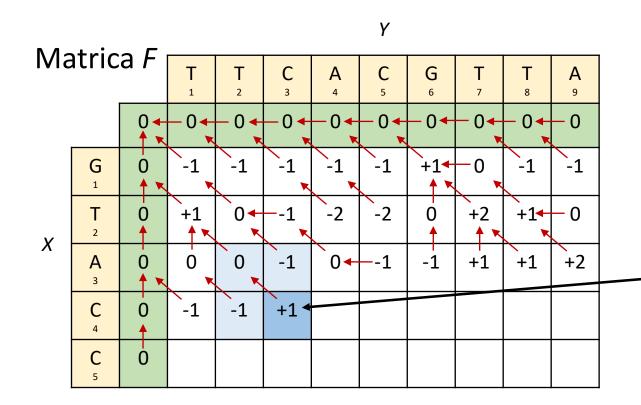
1.
$$F(3,2) + zamjena(C,C) = 0 + 1 = 1$$

2.
$$F(4,2) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

3.
$$F(3,3) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

Vrijednost polja F(4,3) je 1, i izračunata je na temelju polja F(3,2).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(4,3).

F(4,3) računamo kao **maksimum**:

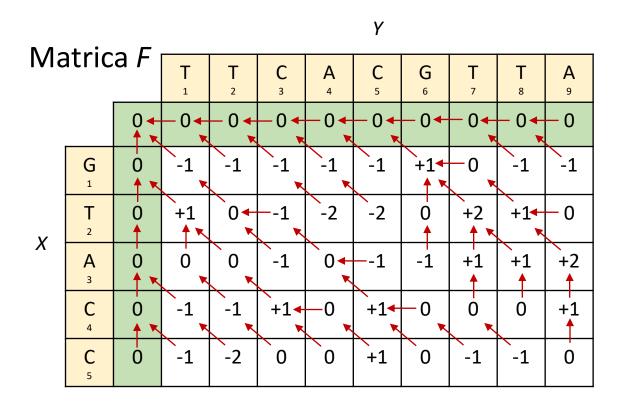
1.
$$F(3,2) + zamjena(C,C) = 0 + 1 = 1$$

2.
$$F(4,2) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

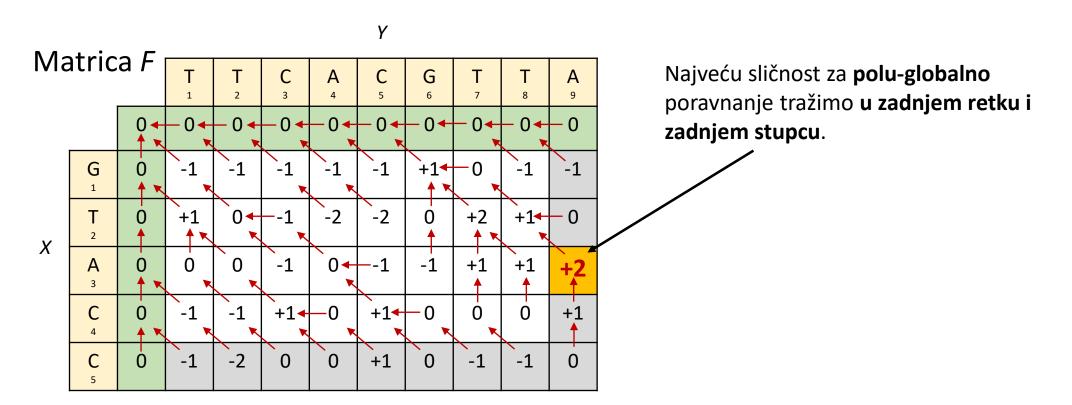
3.
$$F(3,3) + praznina() = -1 + (-1) = -2$$

Vrijednost polja F(4,3) je 1, i izračunata je na temelju polja F(3,2).

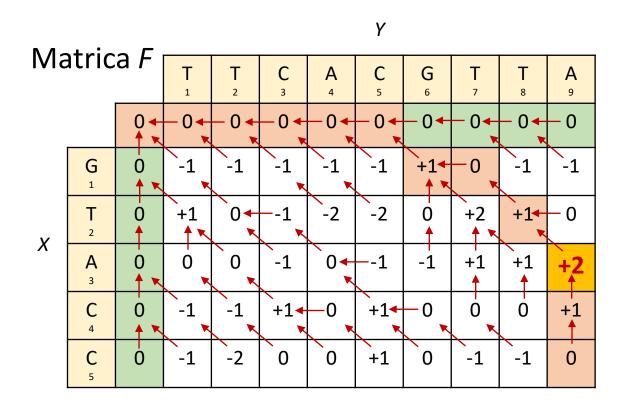
PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (konačno rješenje):

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (konačno rješenje):

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GTACC i Y = TTCACGTTA Poluglobalno poravnanje (konačno rješenje):

Najveću sličnost za **polu-globalno** poravnanje tražimo **u zadnjem retku i zadnjem stupcu**.

Poravnanje možemo rekonstruirati vraćanjem unatrag do polja F(0,0) i produživanjem do polja F(n,m), duž retka ili stupca.

Poravnanje:

- Čest problem od biološkog interesa je usporedba dva dugačka niza i traženje lokalnih područja sličnosti.
 - Npr. sačuvanost gena između vrsta
 - Prepoznavanje kodirajućih regija u genomu

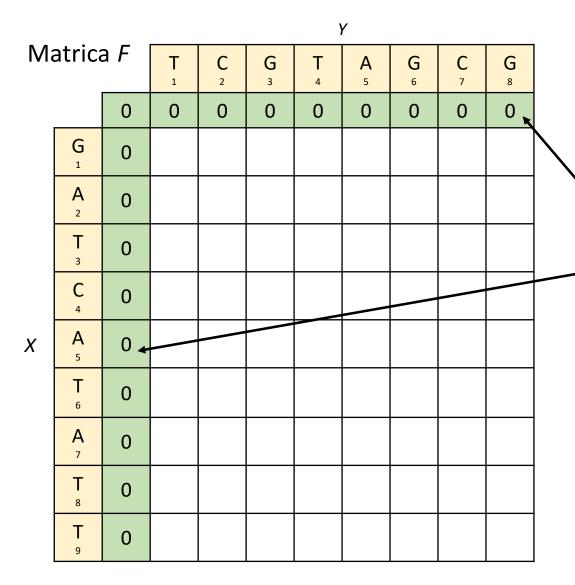
Lokalno poravnanje:

- 1. Inicijalizirati prvi redak i stupac matrice
 - Postavljaju se na 0 jer poravnanje može početi s prazninama
- 2. Popuniti ostatak matrice s lijeva na desno, od vrha do dna računajući sličnost nizova. U svakom trenutku ako sličnost postanje manja od 0, postavljamo je na 0.
- 4. Za konačno rješenje tražimo maksimalnu vrijednost u bilo kojem polju matrice
 - Poravnanje je lokalno, tražimo dijelove nizova koji su slični
- 6. Smith-Waterman algoritam za LOKALNOG poravnanja

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću **lokalnog poravnanja**.

Pri tome ćemo koristiti sličnost umjesto udaljenosti, na sljedeći način:

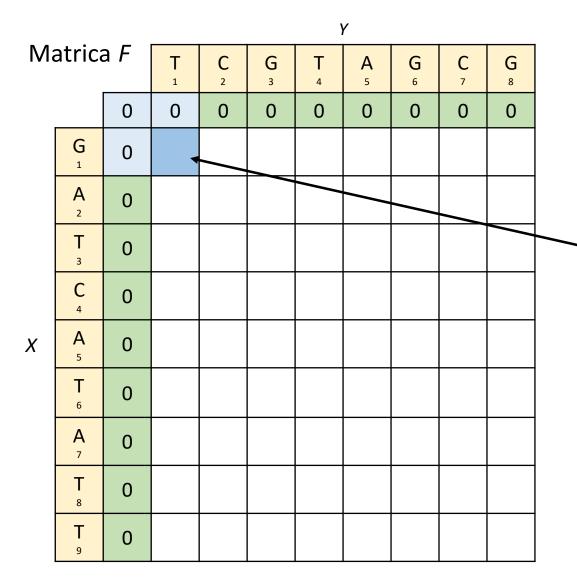
- Podudaranje znakova povećava sličnost za dva (zamjena)
- Različiti znakovi smanjuju sličnost za jedan (zamjena)
- Umetanja i brisanja smanjuju sličnost za dva (praznina)

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (inicijalizacija):

Vrijednosti u "nultom" retku i stupcu postavljamo na 0 kao i kod poluglobalnog poravnanja. Bez obzira gdje počinje preklapanje, **sličnost** je na početku nula!

Strelice prema prethodnim poljima u nultom retku i stupcu nisu potrebne jer je poravnanje lokalno.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(1,1) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(1,1) računamo kao **maksimum**:

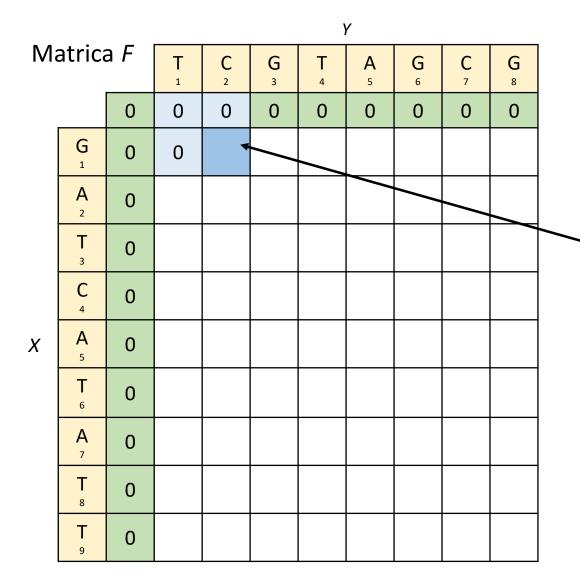
1.
$$F(0,0) + zamjena(G,T) = 0 + (-1) = -1$$

2.
$$F(1,0) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

3.
$$F(0,1) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$
 smanjuje sličnost za 2!

Praznina

Najveća izračunata vrijednost je -1, koja je manja od 0. Stoga vrijednost polja F(1,1) postavljamo na 0 i ne postavljamo strelicu. To znači da sa računanjem sličnosti počinjemo iz početka – do ovog trenutka nizovi nisu slični

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(1,2) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(1,2) računamo kao **maksimum**:

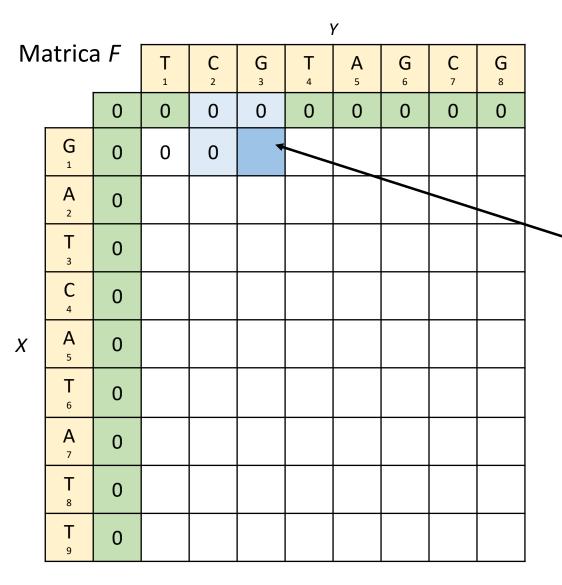
1.
$$F(0,1) + zamjena(G,C) = 0 + (-1) = -1$$

2.
$$F(1,1) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

3.
$$F(0,2) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$
 smanjuje sličnost za 2!

Praznina

Najveća izračunata vrijednost je -1, koja je manja od 0. Stoga vrijednost polja F(1,2) postavljamo na 0 i ne postavljamo strelicu. To znači da sa računanjem sličnosti počinjemo iz početka – do ovog trenutka nizovi nisu slični

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(1,3) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(1,3) računamo kao **maksimum**:

Podudaranje

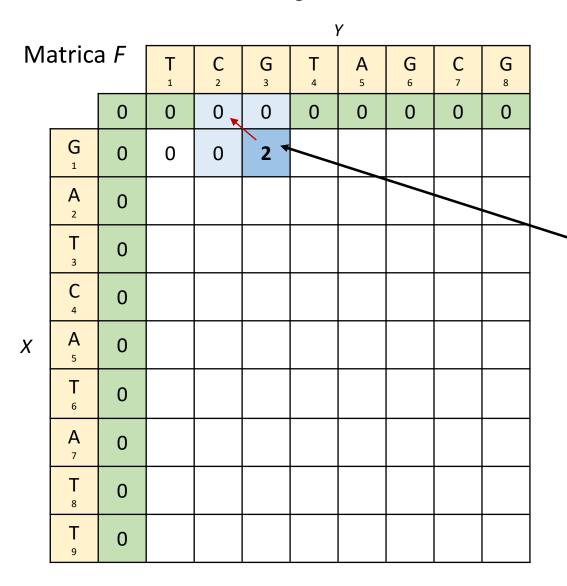
1.
$$F(0,2) + zamjena(G,G) = 0 + 2 = 2$$
 povećava

2.
$$F(1,2) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

3. F(0,3) + praznina() = 0 + (-2) = -2

Najveća izračunata vrijednost je 2, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(1,3) postavljamo na **2 i postavljamo strelicu na polje** F(0,2).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(1,3) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(1,3) računamo kao **maksimum**:

Podudaranje

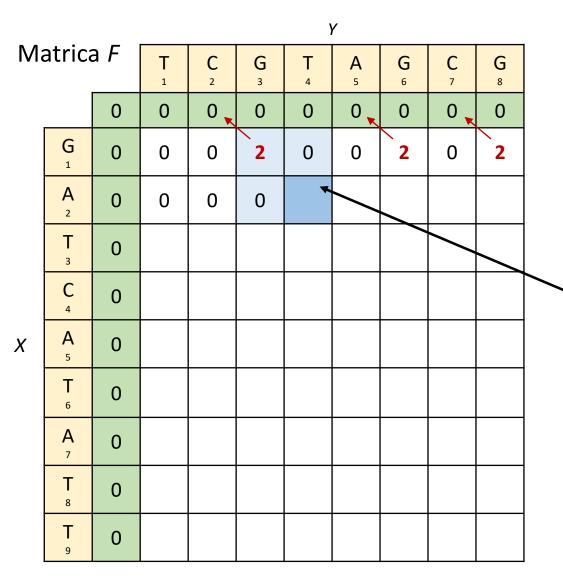
1.
$$F(0,2) + zamjena(G,G) = 0 + 2 = 2 \leftarrow povećava$$

2.
$$F(1,2) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

3.
$$F(0,3) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

Najveća izračunata vrijednost je 2, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(1,3) postavljamo na **2 i postavljamo strelicu na polje** F(0,2).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(2,4) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(2,4) računamo kao **maksimum**:

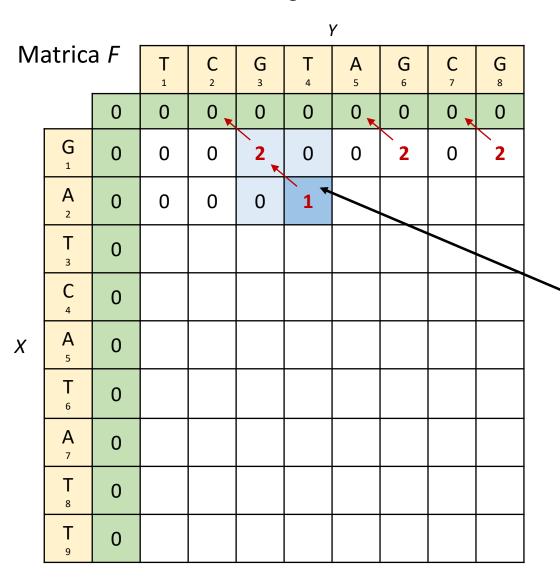
Nepodudaranje

1.
$$F(1,3) + zamjena(A,T) = 2 + (-1) = 1$$
 smanjuje
2. $F(2,3) + praznina() = 0 + (-2) = -2$ sličnost za 1!

3.
$$F(1,4) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

Najveća izračunata vrijednost je 1, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(2,4) postavljamo na 1 i postavljamo strelicu na polje F(1,3).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(2,4) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(2,4) računamo kao **maksimum**:

Nepodudaranje

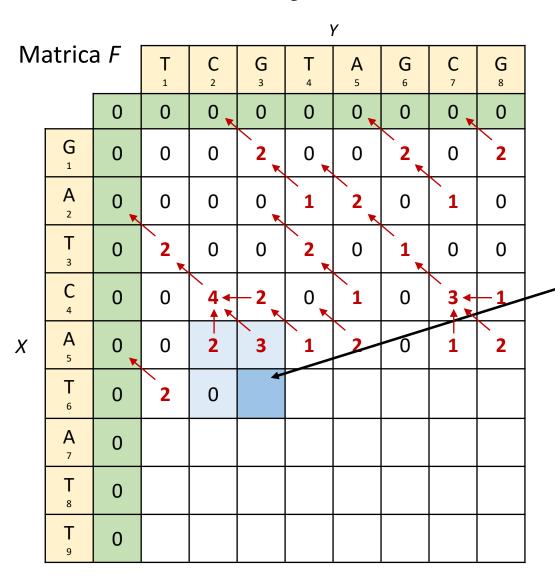
1.
$$F(1,3) + zamjena(A,T) = 2 + (-1) = 1$$
 smanjuje sličnost za 1!

2.
$$F(2,3) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

3.
$$F(1,4) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

Najveća izračunata vrijednost je 1, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(2,4) postavljamo na 1 i postavljamo strelicu na polje F(1,3).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(6,3) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(6,3) računamo kao **maksimum**:

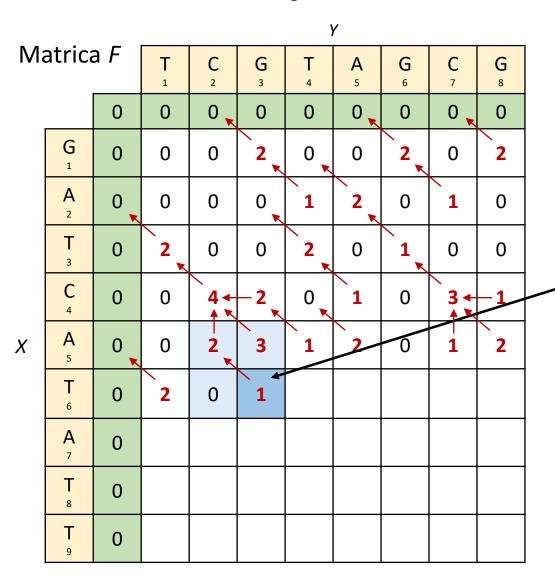
1.
$$F(5,2) + zamjena(T,G) = 2 + (-1) = 1$$

2.
$$F(6,2) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

3.
$$F(5,3) + praznina() = 3 + (-2) = 1$$

Najveća izračunata vrijednost je 1, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(6,3) postavljamo na 1 i postavljamo strelicu na polje F(5,2) – odabirom.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(6,3) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(6,3) računamo kao **maksimum**:

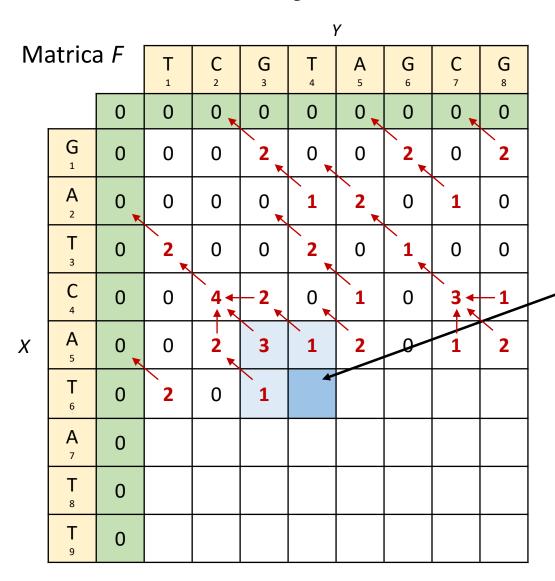
1.
$$F(5,2) + zamjena(T,G) = 2 + (-1) = 1$$

2.
$$F(6,2) + praznina() = 0 + (-2) = -2$$

3.
$$F(5,3) + praznina() = 3 + (-2) = 1$$

Najveća izračunata vrijednost je 1, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(6,3) postavljamo na 1 i postavljamo strelicu na polje F(5,2) – odabirom.

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(6,4) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(6,3) računamo kao **maksimum**:

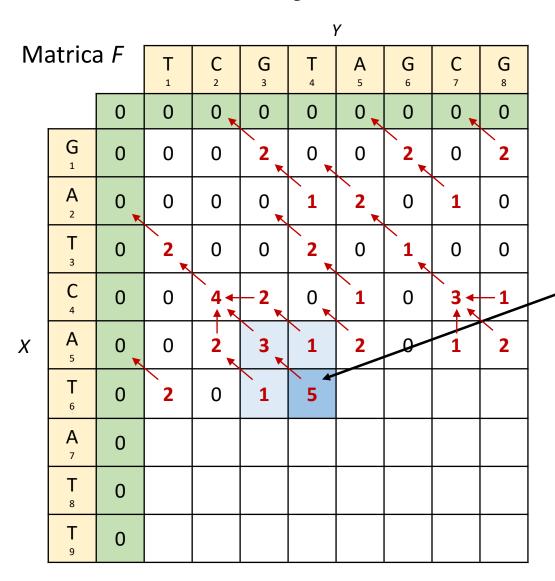
1.
$$F(5,3) + zamjena(T,T) = 3 + 2 = 5$$

2.
$$F(6,3) + praznina() = 1 + (-2) = -1$$

3.
$$F(5,4) + praznina() = 1 + (-2) = -1$$

Najveća izračunata vrijednost je 5, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(6,4) postavljamo na 5 i postavljamo strelicu na polje F(5,3).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Računamo vrijednost u polje F(6,4) na temelju tri poznate vrijednosti.

F(6,3) računamo kao **maksimum**:

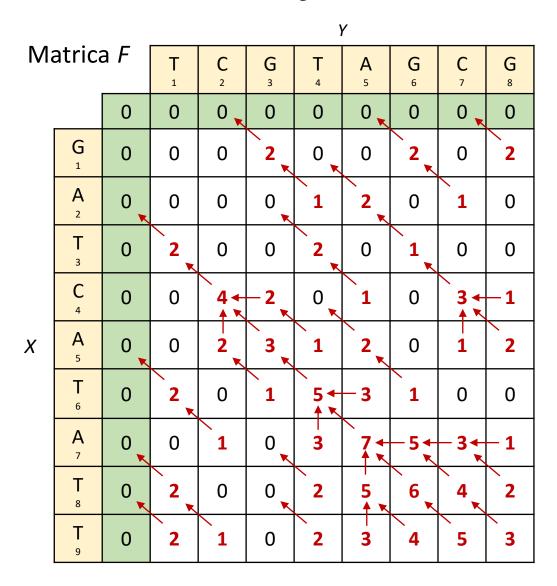
1.
$$F(5,3) + zamjena(T,T) = 3 + 2 = 5$$

2.
$$F(6,3) + praznina() = 1 + (-2) = -1$$

3.
$$F(5,4) + praznina() = 1 + (-2) = -1$$

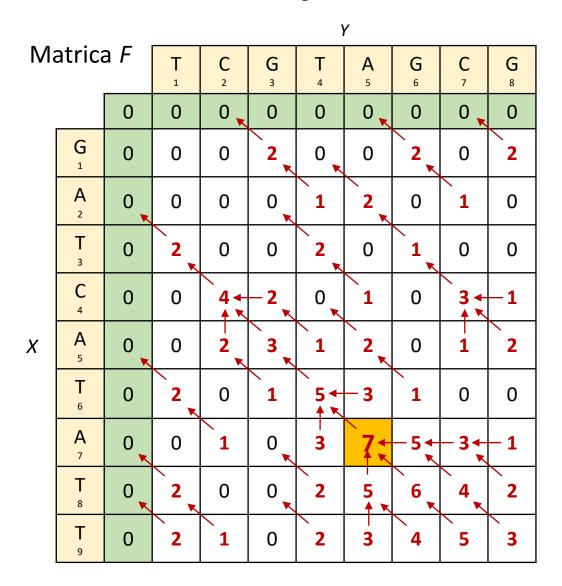
Najveća izračunata vrijednost je 5, koja je veća od 0.

Stoga vrijednost polja F(6,4) postavljamo na 5 i postavljamo strelicu na polje F(5,3).

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (popunjavanje matrice):

Poravnanje – lokalno poravnanje

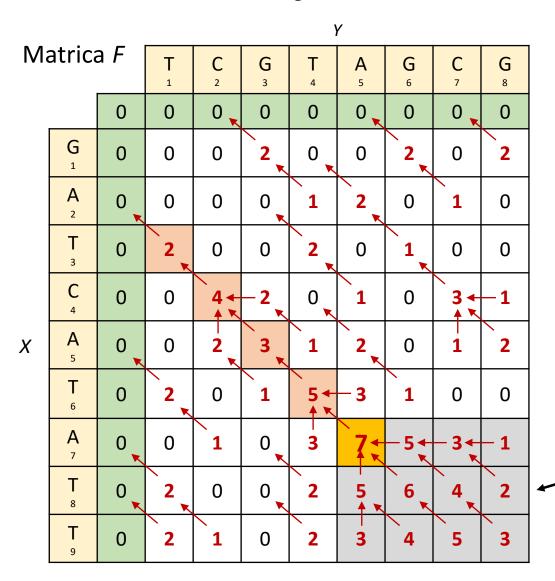

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (konačno rješenje):

Kod lokalnog poravnanja konačno rješenje može se nalaziti u bilo kojem polju matrice. Tražimo maksimalnu vrijednost u cijeloj matrici.

U ovom slučaju maksimalna sličnost je 7 i nalazi se u polju F(7,5)

Poravnanje – lokalno poravnanje

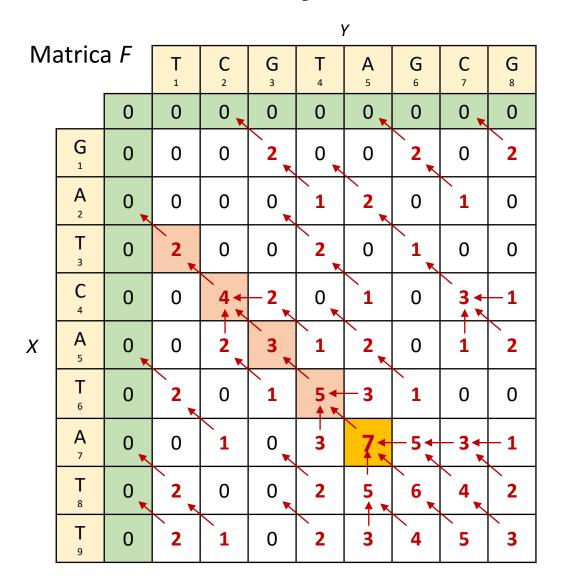

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (konačno rješenje):

Optimalno poravnanje računamo kretanjem prema natrag sve dok sličnost ne padne na nula.

Zasivljena polja nisu dio poravnanja jer se njima ukupna vrijednost sličnosti samo smanjuje!

Poravnanje – lokalno poravnanje

PRIMJER: Želimo pronaći poravnanje nizova X = GATCATATT i Y = TCGTAGCG pomoću lokalnog poravnanja (konačno rješenje):

Optimalno poravnanje računamo kretanjem prema natrag sve dok sličnost ne padne na nula.

Optimalno poravnanje u ovom slučaju:

TCATA

TCGTA

Ili sa svim znakovima, ali su oni koji ne sudjeluju u poravnanju su zasivljeni:

GATCATATT

* TCGTAGCG

Ovdje nema umetanja i brisanja jer znakovi GA nisu dio poravnanja!

Poravnanje - složenost

- Algoritimi poravnanja imaju u osnovnom obliku imaju memorijsku i vremensku složenost proporcionalnu umnošku duljine nizova ~ O(n×m)
- Ako promotrimo slučaj poravnanja očitanja treće generacije od 10.000 nukleotida na bakterijski genom *Echerichia coli* koji ima 4.650.000 nukleotida, potrebno bi bilo popuniti tablicu od 46,5 milijardi polja! Osim trajanja, ovo predstavlja nepremostiv memorijski problem – za veće genome.
- lako postoje varijante algoritama koje smanjuju vremensku ili memorijsku složenost, i u takvom obliku algoritmi poravnanja nisu pogodni za poravnanje dugih očitanja na referencu.

Veličina genoma:

Virus ∼ 50.000 baza

Bakterija ~ 5.000.000 baza

Kvasac ~ 10.000.000 baza

Ptice ~ 1.000.000.000 baza

Čovjek ~ 3.000.000.000 baza

Jedan kromosom $\sim 50.000.000 - 250.000.000$ baza

Neke biljke čak preko 100.000.000.000 baza

Duljina očitanja:

Prva generacija

Očitanja srednje duljine (oko **1000** baza)

Druga generacija (NGS – next generation

sequencing)

Očitanja male duljine, tipično 100-600 baza

Treća generacija

Očitanja velike duljine (deseci tisuća baza), najveće očitanje 1M baza

Poravnanje - složenost

- Umjesto izravnog korištenja egzaktnih algoritama poravnanja, koriste se aproksimativne metode – u nekim situacijama nije potrebno znati točno poravnanja već samo poziciju gdje se ono nalazi
- Ako je poravnanje potrebno, onda se u prvom koraku pomoću aproksimativnih metoda pronalaze kandidatne lokacije na referenci, te se egzaktno poravnanje računa samo za te lokacije.

Veličina genoma:

Virus ~ 50.000 baza

Bakterija ~ 5.000.000 baza

Kvasac ~ 10.000.000 baza

Ptice ~ 1.000.000.000 baza

Čovjek ~ 3.000.000.000 baza

Jedan kromosom $\sim 50.000.000 - 250.000.000$ baza

Neke biljke čak preko 100.000.000.000 baza

Duljina očitanja:

Prva generacija

Očitanja srednje duljine (oko **1000** baza)

Druga generacija (NGS – next generation

sequencing)

Očitanja male duljine, tipično 100-600 baza

Treća generacija

Očitanja velike duljine (**deseci tisuća baza**), najveće očitanje 1M baza

Poravnanje više sekvenci

- Poravnanje više sekvenci (engl. multiple sequence alignment)
- Do sada smo poravnavali dvije sekvence očitanje i referencu ili dva očitanja.
- Međutim, u različitim primjenama potrebno je poravnati više sekvenci sve zajedno
- Naivno:
 - Poravnamo prve dvije sekvence
 - Dodajemo im jednu po jednu sekvencu
- Ovisi o redoslijedu dodavanja sekvenci
 - Jedan od popularnih pristupa prvo računa sličnost sekvenci bržim algoritmom, a zatim "spaja" sekvence po sličnosti – progressive MSA

Poravnanje više sekvenci

Multiple sequence alignment >16WBS:00354:00627 $\mathsf{GAT}-\mathsf{CCTCTCTC}-\mathsf{TGT}-\mathsf{AGCACA}-\mathsf{TTTCCTGCTGTATACTACGAGCGAGTGTCA}-\mathsf{TTTCTCCAAC}_{\mathsf{G}}\mathsf{GGGAC}-\mathsf{GC}-\mathsf{AGCGGGT}-\mathsf{GGGGTTCC}-\mathsf{TGGACAGATACTTCTATAACGG}$ >16WBS:00296:01071 GAT - $\mathsf{CCTCTCTC}$ - TGC - $\mathsf{AGCGACTGTATACTACGAGCGAGTGTCA}$ - $\mathsf{TTTCTCCAACG}$ - $\mathsf{GGGCGGTGGGGTTCC}$ - $\mathsf{TGGACAGATACTTCTATAACGG}$ >16WBS:00303:00966 GAT-CCTCTCTC-TGC-AGCACA-TTTCCTGCTGTATACTACGAGCGAGTGTCA-TTTCTCCAAC-GGGAC-GC-AGCGGGT-GGGGTTCC-TGGACAGATACTTCTATAACGG >16WBS:00459:01208 GAT-CCTCTCTC-TGC-AGCACA-TTTCCTGCTGTATACTACGAGCGAGTGTCA-TTTCTCCAAC-GGGAC-GC-AGCGGGT-GGGGTTCC-TGGACAGATACTTCTATAACGG>16WBS:00525:00224 GAT - $\mathsf{CCTCTCTC}$ - TGC - AGCACA - $\mathsf{TTTCCTGTATACTACGAGCGAGTGTCA}$ - $\mathsf{TTTCTCCAAC}$ - GGGAC - GCGGGT - $\mathsf{GGGGTTCC}$ - $\mathsf{TGGACAGATACTTCTATAACGG}$ >16WBS:00263:01002 $\mathsf{GAT} - \mathsf{CCTCTCTC} - \mathsf{TGC} - \mathsf{AGCACA} - \mathsf{TTTCCTGCTGTATACTACGAGCGAGTGTCA} - \mathsf{TTTCTCCAAC} - \mathsf{GGGAC} - \mathsf{GC} - \mathsf{AGCGGGT} - \mathsf{GGGGTTCC} - \mathsf{TGGACAGACACTTCTATAACGG}$ >16WBS:00234:00085 GAT-CCTCTCT-TGC-AGCACA-TTTCCTGCTGTAACTACGAGCGAGTGTCA-TTTCTCCAAC-GGGAC-GC-AGCGGGT-GGGGTTCC-TGGACAGATACTTCTATAACGG >16WBS:00077:00008 GAT - $\mathsf{CCTCTCTC}$ - TGC - $\mathsf{AGCGACTGTATACTACGAGCGAGTGTCA}$ - $\mathsf{TTTCTCCAAC}$ - GGGAC - GCGGC - $\mathsf{GGGGTTCC}$ - $\mathsf{TGGACAGATACTTCTATAACGG}$

- Uređaji za sekvenciranje proizvode skup pročitanih fragmenata koja nazivamo očitanja.
 - FASTA format (poznate sekvence):

• FASTQ format (očitanja):

```
@SEQ_ID
GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATCGATCAAATAGTAAATCCATTTGTTCAACTCACAGTTT
+
!''*((((***+))%%%++)(%%%%).1***-+*''))**55CCF>>>>>CCCCCCC65
```

Gdje je tu signal!?

Gdje je tu signal!?

Iako pojedini nukleotidi u sekvenci (ili amino-kiseline u proteinima)
 nemaju oznaku vremena, možemo ih promatrati kao signal u prostoru – tako da im dodijelimo redni broj

Gdje je tu signal!?

```
Seq = GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATCGATCAAATAGTAAATCCATTTGTTCAACTCACAGTTT
X(t) = G A T T T G G G G T T C A A A G C A G T ...
t = 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 ...
```

Vrijednosti nukleotida zamijenimo brojevima

```
Seq = GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATCGATCAAATAGTAAATCCATTTGTTCAACTCACAGTTT
X(t) = G A T T T G G G G T T C A A A G C A G T ...
X'(t) = 1 2 3 3 3 1 1 1 1 1 3 3 4 2 2 2 1 4 2 1 3 ...
t = 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 ...
```

Gdje je tu signal!?

• Kod proteinskih sekvenci, pojedina amino-kiselina se opisuje sa dvije vrijednosti: veličinom (engl. volume) i polaritetom (engl. polarity)

• IDEJA: Umjesto izravnog uspoređivanja znakova pomoću dinamičkog programiranja, možemo li iskoristiti frekvencijsku domenu!?

Fourierova transformacija – podsjetnik

• Fourierova transformacija vremenski diskretnih signala (DTFT)

$$X(\Omega) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x(n) \cdot e^{-j\Omega n}$$

• Pretpostavljamo jednolike frekvencije $\Omega = \frac{2\pi}{N}k$

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}$$

• Inverzna Fourierova transformacija vremenski diskretnih signala (IDTFT)

$$x(n) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} X_k \cdot e^{j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}$$

Fourierova transformacija - implementacija

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}$$

- X možemo promatrati kao vektor od N elemenata
- x također vektor od N elemenata
- $e^{-j\frac{2\pi}{N}\cdot n\cdot k}$ koeficijenti matrice M

$$X = M \cdot x$$

Fourierova transformacija - implementacija

```
X_k = \sum_{n=0}^{\infty} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}
import numpy as np
def DFT(x):
     """Računamo diskretnu Fourierovu transformaciju 1D polja x"""
     x = np.asarray(x, dtype=float)
                                                    → pretvaramo x u numpy array
                                                     → dohvaćamo dimenziju x
     N = x.shape[0]
                                                     → punimo vektor n brojevima 0 ... N-1
     n = np.arange(N)
     k = n.reshape((N, 1))
                                                     → punimo vektor n brojevima 0 ... N-1 (okomito)
     M = np.exp(-2j * np.pi * k * n / N) \rightarrow punimo matricu M faktorima za računanje DFT
                                                     → rezultat računamo kao umnožak matrice M i vektora x
     return np.dot(M, x)
```

^{*} preuzeto s https://jakevdp.github.io/blog/2013/08/28/understanding-the-fft/

Fourierova transformacija - složenost

- X vektor od N elemenata
- x vektor od N elemenata
- $e^{-j\frac{2\pi}{N}\cdot n\cdot k}$ koeficijenti matrice M

$$X = M \cdot x$$

Složenost izravnog računanja DFT je O(N²)

- Brza Fourierova transformacija (engl. Fast Fourier Transform FFT)
 - Nije nova transformacija već algoritam za računanje DFT (ili IDFT)
- Izravno računanje DFT $\sim O(N^2)$
- FFT ~ *O*(*NlogN*)
- Prvi put se "nešto slično" spominje u Gaussovom tekstu još 1805. godine, pokušao ju je iskoristiti za interpolaciju orbite asteroida Pallas i Juno na temelju opažanja (na kraju je ipak koristio druge metode)
- Više nezavisnih spominjanja u raznim radovima
- 1965, nezavisno jedan od drugoga James Cooley i John Tukey opisuju općenitu verziju algoritma

- Brza Fourierova transformacija Cooley & Tukey algoritam
- Za početak pogledajmo koja je vrijednost od X_{N+k}

$$X_{N+k} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot (N+k)} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j2\pi n} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}$$

$$X_{N+k} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j2\pi n} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}$$

- Brza Fourierova transformacija Cooley & Tukey algoritam
- Za početak pogledajmo koja je vrijednost od X_{N+k}

$$X_{N+k} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j2\pi n} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}$$

$$e^{-j\omega_0 t} = \cos(\omega_0 t) - j \cdot \sin(\omega_0 t) = \cos(2\pi n) - j \cdot \sin(2\pi n) = 1$$

- Brza Fourierova transformacija Cooley & Tukey algoritam
- Za početak pogledajmo koja je vrijednost od X_{N+k}

$$X_{N+k} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j2\pi n} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k}$$

$$X_{N+k} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k} = X_k$$

- Brza Fourierova transformacija Cooley & Tukey algoritam
- Za početak pogledajmo koja je vrijednost od X_{N+k}

$$X_{N+k} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N} \cdot n \cdot k} = X_k$$

Također vrijedi:

$$X_{k+i\cdot N} = X_k$$

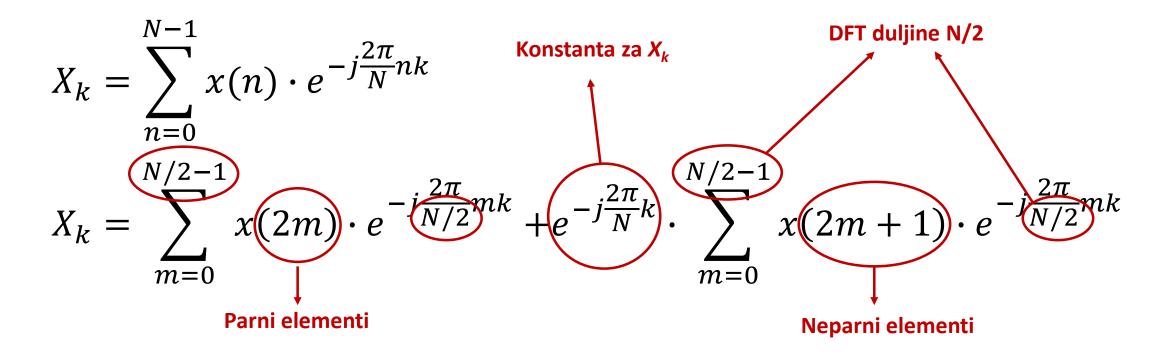
• Cooley i Tukey su pokazali da se DFT duljine N (gdje je N paran broj) može prikazati kao zbroj dvije DFT od kojih je svaka duljine N/2.

$$X_{k} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}nk}$$

$$X_{k} = \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}(2m)k} + \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m+1) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}(2m+1)k}$$

$$X_{k} = \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N/2}mk} + e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m+1) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N/2}mk}$$

- Cooley i Tukey su pokazali da se DFT duljine N (gdje je N paran broj) može prikazati kao zbroj dvije DFT od kojih je svaka duljine N/2.
- Prva se sastoji od parnih elemenata niza, a druga od neparnih

- Cooley i Tukey su pokazali da se DFT duljine N (gdje je N paran broj) može prikazati kao zbroj dvije DFT od kojih je svaka duljine N/2.
- Prva se sastoji od parnih elemenata niza, a druga od neparnih

$$X_k = \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N/2}mk} + e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m+1) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N/2}mk}$$

DFT Parnih elemenata – DFT_P_k

DFT neparnih elemenata – DTF_N_k

$$X_k = DFT_P_k + e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot DFT_N_k$$

• Pogledajmo kako možemo izračunati $X_{k+N/2}$

$$X_{k+\frac{N}{2}} = \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{(\frac{N}{2})}} m(k+\frac{N}{2}) + e^{-j\frac{2\pi}{N}(k+\frac{N}{2})} \cdot \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m+1} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{(\frac{N}{2})}} m(k+\frac{N}{2})$$

$$X_{k+\frac{N}{2}} = \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}mk} \cdot e^{-j2\pi m} + e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot e^{-j\pi} \cdot \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m+1} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}mk} \cdot e^{-j2\pi m}$$

$$X_{k+\frac{N}{2}} = \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{(\frac{N}{2})}mk} - e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m+1} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{(\frac{N}{2})}mk}$$

• Pogledajmo kako možemo izračunati $X_{k+N/2}$

$$X_{k+\frac{N}{2}} = \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}mk} - e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot \sum_{m=0}^{N/2-1} x_{2m+1} \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}mk}$$

DFT Parnih elemenata – DFT_P_k

DFT neparnih elemenata – DTF_N_k

$$X_{k+\frac{N}{2}} = DFT_P_k - e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot DFT_N_k$$

$$X_k = DFT_P_k + e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot DFT_N_k$$

$$X_{k+\frac{N}{2}} = DFT_P_k - e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot DFT_N_k$$

• Početni problem od $O(N^2)$ pretvorili smo u dva problema od $O(M^2)$, gdje je M=N/2

 Taj princip možemo rekurzivno primjenjivati što nam u konačnici daje složenost ~ O(NlogN)

- Početni problem od $O(N^2)$ pretvorili smo u dva problema od $O(M^2)$, gdje je M=N/2
- Taj princip možemo rekurzivno primjenjivati što nam u konačnici daje složenost ~ O(NlogN)

- Ovaj algoritam pretpostavlja da je N potencija od 2 (da bi se rekurzija mogla primijeniti do kraja)
- U principu se ne koriste rekurzivne implementacije, već se stablo izračuna obilazi *breadth first* metodom

https://www.karlsims.com/fft.html

```
X_k = DFT_P_k + e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot DFT_N_k
X_{k+\frac{N}{2}} = DFT_P_k - e^{-j\frac{2\pi}{N}k} \cdot DFT_N_k
```

```
def FFT(x):
    """Rekurzivna implementacija Cooley-Tukey algoritma"""
    x = np.asarray(x, dtype=float)
    N = x.shape[0]
    if N % 2 > 0:
        raise ValueError("size of x must be a power of 2")
    elif N <= 32: # proizvoljni cutoff (slično quicksortu - ASP)
        return DFT(x)
    else:
        X \text{ even} = FFT(x[::2])
        X \text{ odd} = FFT(x[1::2])
        factor = np.exp(-2j * np.pi * np.arange(N) / N)
        return np.concatenate([X even + factor[:N / 2] * X odd,
                                X even + factor[N / 2:] * X odd])
```

^{*} preuzeto s https://jakevdp.github.io/blog/2013/08/28/understanding-the-fft/

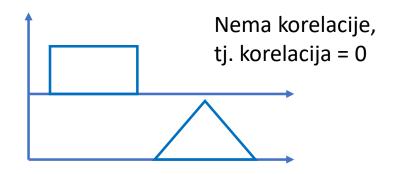
- MAFFT Multiple sequence Alignment with Fast Fourier Transform
- Promatra sekvence (DNA, RNA ili proteina) kao signal
- Sličnost dvije sekvence opisuje kao korelaciju signala
- Grupira slične sekvence da bi pomoću dinamičkog programiranja izračunao poravnanje više sekvenci progresivnom metodom
 - Engl. progressive technique, hierarchical method, tree method
 - Prvo računa poravnanje međusobno najsličnijih sekvenci, koja kasnije postupno spaja u poravnanje više i više sekvenci
 - Ne garantira globalni optimum
 - Izvan domene ovog predmeta ©

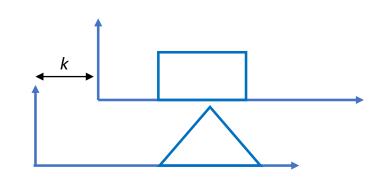
Ovime ćemo se baviti

- Sličnost dvije sekvence opisuje kao korelaciju signala
- Korelacija dva signala je mjera njihove sličnosti kao funkcija pomaka između njih, može se opisati kao:

$$Cor(k) = \sum_{\substack{1 \le n \le N, \\ 1 \le n + k \le M}} S_1(n) \cdot S_2(n+k)$$

• Korelacija će biti najveća kada se signali najviše podudaraju

Sa pomakom *k* postoji značajna korelacija

 Korelacija dva signala je mjera njihove sličnosti kao funkcija pomaka između njih, može se opisati kao:

$$Cor(k) = \sum_{\substack{1 \le n \le N, \\ 1 \le n + k \le M}} S_1(n) \cdot S_2(n+k)$$

• Složenost računanja korelacije je O(NM), tj. ako su N i M slične veličine, složenost je $O(N^2)$

Računanje korelacije možemo ubrzati pomoću FFT!

Računanje korelacije možemo ubrzati pomoću FFT!

Teorem o korelaciji kaže:

$$s_1(n) \cdot s_2(n) \Leftrightarrow S_1^*(k) \cdot S_2(k)$$

- Odnosno, korelaciju dva signala možemo dobiti tako da izračunamo DFT oba signala (prebacimo ih u frekvencijsku domenu), jedan DFT konjugiramo, pomnožimo ih, te rezultat vratimo u originalnu domenu (vremensku, prostornu ...) pomoću IDFT.
- Ako pri tome koristimo FFT za sve tri operacije (računamo DFT oba signala te za rezultat računamo IDFT), složenost postupka je O(NlogN)

Neka imamo dva signala:

$$a = [1,2,3,4]$$

 $b = [4,3,2,1]$

 Korelaciju možemo izračunati za vrijednosti k = -3, -2, -1, 0, +1, +2, +3

```
k = -3
a = [0 0 0 1 2 3 4]
b = [4 3 2 1 0 0 0]
Cor(-3) = 1
```

Neka imamo dva signala:

$$a = [1,2,3,4]$$

 $b = [4,3,2,1]$

• Korelaciju možemo izračunati za vrijednosti

$$k = -3, -2, -1, 0, -1, -2, -3$$

Najveća korelacija izračunata je za k=1 i iznosi 25.
Dakle signali a i b su najsličniji s pomakom k=1.

```
k = 1

a = [1 2 3 4 0]

b = [0 4 3 2 1]

Cor(-3) = 8+9+8 = 25
```

Računamo korelaciju u pythonu

```
# pomoću ugrađene funkcije
import numpy as np
a = [1, 2, 3, 4]
b = [4,3,2,1]
C = np.correlate(a,b,'full')
print(c)
>>>
     4 10 20 25 24 16]
 -3 -2 -1
```

Punimo nulama da bi dobili punu korelaciju

```
# pomoću FFT
import numpy as np
a = [1, 2, 3, 4]
b = [4, 3, 2, 1]
A = np.fft.fft([0,0,0]+a)
B = np.fft.fft(b+[0,0,0])
C = np.conjugate(B)*A
C = np.fft.ifft(C)
print(c)
>>>
     4 10 20 25 24 16]
```

• Imamo dva niza:

```
seq1 = GATTTGGG
seq2 = CCGATCTA
```

• Pretpostavimo sljedeće vrijednosti za pretvorbu u signal:

```
A - 1
```

C - 2

G - 3

T-4

 Pokušajmo pronaći postoje li slične regije na dva niza koristeći korelaciju kao mjeru sličnosti i računanje pomoću FFT

```
# Primjer za MAFFT algoritam na nukleotidima
import numpy as np
                                                                 Definiramo rječnik (mapu) za
                                                                 pretvorbu nukleotida (slova) u
nuc2num = {}
                                                                 brojčane vrijednosti
nuc2num['A'] = 1
nuc2num['C'] = 2
nuc2num['G'] = 3
                                                                 Sekvence nukleotida koje
nuc2num['T'] = 4
                                                                 uspoređujemo
seq1 = 'GATTTGGG'
                                                                 Sekvence nukleotida
seq2 = 'CCGATCTA'
                                                                 pretvaramo u sekvence brojeva
                                                                 tj. u signal
x1 = [nuc2num[s]  for s in seq1]
x2 = [nuc2num[s]  for s in seq2]
                                                                 Računamo veličine sekvenci, te
                                                                 vrijednosti koje će poprimiti
len1 = len(x1)
                                                                 parametar k (pohranjujemo u
len2 = len(x2)
                                                                 polje)
k arr = range(-len2+1, len1)
```

```
Da bi korelacija imala smisla,
avg = np.average(nuc2num.values())
                                                               normaliziramo signal.
std = np.std(nuc2num.values())
x1 = [(x-avg)/std for x in x1]
x2 = [(x-avg)/std for x in x2]
                                                               Nule koje dodajemo na početak x1
                                                               i x2, da bi dobili punu korelaciju
padding1 = [0] * (len2-1) _
padding2 = [0]*(len1-1)
                                                               Računamo korelaciju pomoću FFT
X1 = np.fft.fft(padding1+x1)
X2 = np.fft.fft(x2+padding2)
Cor = np.conjugate(X2)*X1
cor = np.fft.ifft(Cor)
                                                               Ispisujemo korelaciju i k za koji
k = k arr[cor.argmax()]
                                                               je korelacija najveća
print("Correlation by FFT:")
print(cor)
print("k={}".format(k))
```

```
>>> Correlation by FFT:
[-0.6 2.4 -3.8 1.2 -3. 4.4 -1.4 0.8 -0.2 -0.8 -1. -1.2 -0.2 -0.4 -0.2]
k=-2
```

Budući da k poprima vrijednosti od

-7 do 7, ovo je vrijednost za k=-2

Za k=-2 nizovi su poravnati na sljedeći način:

```
seq1: --GATTTGGG
seq2: CCGATCTA--
```

Crveno su označeni detektirani slični dijelovi nizova, međutim to ne možemo vidjeti iz korelacije. Korelacija nam daje smo pomak između nizova (k) i sličnost (vrijednost korelacije). Da bismo odredili slične dijelove nizova i njihovu točnu lokaciju, potrebno je koristiti druge metode.

MAFFT algoritam koristi prozor od 30 elemenata kojim se kreće po nizovima da bi usporedbom pronašao slične regije.

Možemo primijetiti još jednu pozitivnu vrijednost korelacije koja može biti značajna za k=-6. Ona označava sljedeće poravnanje:

```
seq1: ----GATTTGGG
seq2: CCGATCTA-----
```

Očito je da ovo poravnanje nije značajno te će ono biti izbačeno u daljnjoj analizi (nije dio ovog predavanja)

• Primijenimo isti algoritam na sljedeća dva niza:

```
seq1 = GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATCGATCAAATAGTAAATCCATTTGTGTTACTCACAGTTT
seq2 = TTGGCGTT
```

• Ako usporedimo rezultate dobivene metodom *np.correlate()* i pomoću FFT možemo vidjeti neke razlike uzrokovane numeričkim pogreškama.

```
Riječ je o jako malim brojevima blizu nule

Niječ je o jako malim
```

• Primijenimo isti algoritam na sljedeća dva niza:

```
seq1 = GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATCGATCAAATAGTAAATCCATTTGTGTTACTCACAGTTT
seq2 = TTGGCGTT
```

• Ako usporedimo rezultate dobivene metodom *np.correlate()* i pomoću FFT možemo vidjeti neke razlike uzrokovane numeričkim pogreškama.

Metoda argmax()
vraća različite
vrijednosti.
Obje vrijednosti
korelacije su 7.6.
Vidjet ćemo
kasnije da
vrijednosti ipak
nisu jednake.

```
>>> Correlation by np.correlate:
...
1.11022302e-16 -2.40000000e+00 -2.80000000e+00 -6.80000000e+00

k=3
Correlation by FFT:
...
1.27261386e-15 -2.40000000e+00 -2.80000000e+00 -6.80000000e+00

k=41
```

• Primjenimo isti algoritam na sljedeća dva niza:

```
seq1 = GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATCGATCAAATAGTAAATCCATTTGTGTTACTCACAGTTT
seq2 = TTGGCGTT
```

Međutim, umjesto samo najveće korelacije, želimo saznati sve značajne vrijednosti.
 Pretpostavimo da su značajne vrijednosti korelacije one koje su veće od polovice maksimuma – nazovimo ih vrhovima korelacije (engl. peaks ili spikes).

```
X1 = np.fft.fft(padding1+x1)
X2 = np.fft.fft(x2+padding2)
Cor = np.conjugate(X2)*X1
cor = np.fft.ifft(Cor)

maxc = np.max(cor)
spikes = np.where(cor > maxc/2)
spikes2 = [(k_arr[s], cor2[s]) for s in spikes]
print(spikes2)
Računamo korelaciju pomoću FFT
Računamo maksimalnu vrijednost korelacije, te izdvajamo indekse
polja koje imaju vrijednost veću
od polovice.
Ispisujemo k i korelaciju za svaki
spike.
```

```
4.999999999999997)
 .599999999999997)
4.4000000000000001)
 4.399999999999999)
  .999999999999982)
 4.80000000000000002)
  .19999999999999)
 4.199999999999999)
   korelacija
```

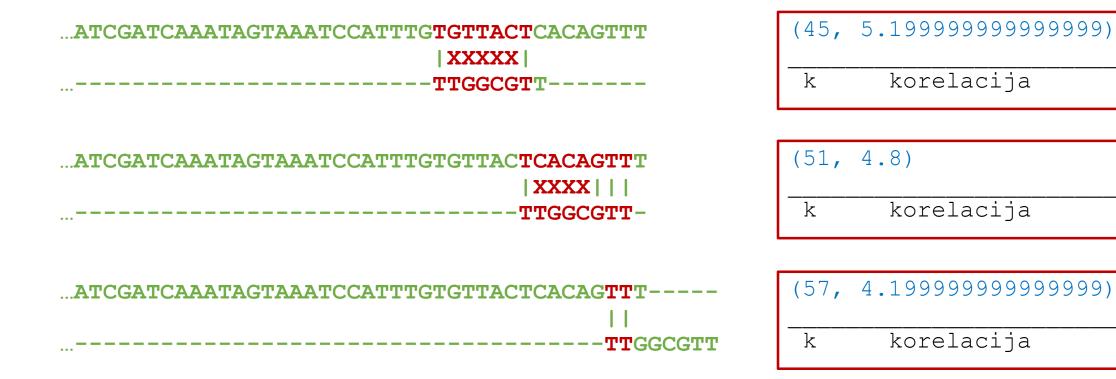
- Imamo jedanaest značajnih vrijednosti korelacije.
- Možemo vidjeti da je u izračunu pomoću FFT, vrijednost za k=3 neznatno manja od 7.6. Zbog manje preciznosti, metoda numpy.correlate() je zaokružila je vrijednost na 7.6.
- Pogledajmo pojedine slučajeve.

```
---GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATTCAAATAGTAAATCCATT...
  | XX | |
                                               korelacija
TTGGCGTT-----
                                         (2, 6.7999999999999)
GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATTCAAATAGTAAATCCATTTGT...
 | | X | X | X |
                                               korelacija
                                          k
--TTGGCGTT-----
                                         (3, 7.59999999999999)
GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATTCAAATAGTAAATCCATTTGT...
  korelacija
---TTGGCGTT-----
                                         (4, 4.400000000000001)
GATTTGGGGTTCAAAGCAGTATTCAAATAGTAAATCCATTTGT...
   | X | | XX |
                                               korelacija
----TTGGCGTT------...
```



```
(36, 4.39999999999999)

k korelacija
```


MAFFT algoritam – zaključak

- MAFFT primjer kako se tehnike obrade signala mogu koristiti u raznim područjima primjene (naizgled nepovezanim)
- Međutim, ostalo je dosta neodgovorenih pitanja FFT nije dovoljan već je potrebno koristiti i druge algoritme
 - Kako odrediti područja sličnosti nizova
 - Kako ih grupirati
 - Kako izračunati poravnanje više sekvenci
 - Koje vrijednosti dodijeliti nukleotidima i amino-kiselinama za najbolje rezultate
 - Kako odrediti prag korelacije za koji se smatra da su nizovi dovoljno slični
 - Time se nećemo baviti na ovim predavanjima!

MAFFT algoritam - dodatno

- Nukleotide klasificiramo kao purine (adenin i gvanin) ili pirimidine (citozin i timin)
- Tranzicija purin -> purin ili pirmidin -> pirimidin
- Transverzija purin -> pirimidin ili pirimidin -> purin
- Tranzicije češće nego transverzije
 - Dodijelimo slične vrijednosti za A i G, te za C i T
- Kod proteinskih sekvenci, pojedina amino-kiselina se opisuje sa dvije vrijednosti: veličinom (*engl. volume*) i polaritetom (*engl. polarity*)
 - Veća je vjerojatnost transformacije između sličnih amino-kiselina